

Brevdato

Afsender Cecilie Baunsgaard Reimann (Sagsbehandler, Cirkulær økonomi)

Modtagere

Akttitel Samtlige eksterne høringsvar

Identifikationsnummer 661326

Versionsnummer 1

Ansvarlig Cecilie Baunsgaard Reimann

Vedlagte dokumenter Aktdokument
Høringsvar vedr. styrket affaldstilsyn og ophævelse af regler om genbrugsområder (Københavns Kommunes Teknik- og Miljøforvaltning)
Høringsvar - destruktion af usolgte forbrugerprodukter
Styrket affaldstilsyn mm - høringsvar
Høringsvar vedr. styrket affaldstilsyn_Dansk Mode & Textil_aug 2024
KL's høringsvar til lovforslag om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Styrket affaldstilsyn og håndhævelse af forbud mod destruktion af usolgte forbrugerprodukter mv.)
Høringsvar vedr. høring af udkast til lovforslag om ændring af lov om miljøbeskyttelse
Dansk Erhvervs høringsvar til Høring af udkast til lovforslag om ændring af lov om miljøbeskyttelse
Høring - MIM - Lovforslag om ændring af miljøbeskyttelseslov (Styrket affaldstilsyn)_DB
Høringsvar vedr. ændringer af MBL (Brancheforeningen Cirkulær)
Høringsvar Frederiksberg Kommune - Lovforslag til ændring af lov om miljøbeskyttelse
DTL Danaffald høringsvar Styrket affaldstilsyn
Høring -affaldstilsyn-lokal final

Dokumenter uden PDF-version (ikke vedlagt)

Udskrevet 27. aug 2024

Klima og Byudvikling
Teknik- og Miljøforvaltningen

Til Miljøministeriet

**Høring af udkast til lovforslag om ændring af lov om miljøbeskyttelse
(styrket affaldstilsyn, håndhævelse af forbud mod destruktion af
usolgte forbrugerprodukter m.v.)**

13-07-2024

Sagsnummer I F2
2024 - 14141

Dokumentnummer i F2
148980

Sagsnummer eDoc
2024-0242101

Miljøministeriets departement har sendt forslag til lov om ændring af miljøbeskyttelsesloven i høring med henblik på at få bemærkninger til ændringerne fra bl.a. kommunerne, som bliver berørt af ændringerne.

De foreslåede ændringer i miljøbeskyttelsesloven består i,

1. at der skabes lovhjemmel til, at miljøministeren kan udstede regler om, at affaldsforbrændings- og genanvendelses anlæg skal kontrollere, om det affald, de modtager, indeholder henholdsvis genanvendeligt affald og usolgte forbrugerprodukter og - hvis det gør - afvise det og underrette affaldstilsynsmyndighederne, og
2. at allerede indførte lovhjemmel til, at miljøministeren kan udstede regler om genbrugsområder på de kommunale genbrugspladser og gebyrfinansiering heraf, ophæves.

De foreslåede ændringer i miljøbeskyttelsesloven er for størstedelen bemyndigelsesbestemmelser, som Københavns Kommune ikke har bemærkninger til. Høringssvaret vedrører bemærkningerne til lovforslaget i deres egenskab af retningslinjer for de kommende administrative regler, som lovforslaget giver hjemmel til.

Ad 1. Bemyndigelse til at fastsætte regler om modtagekontrol mv. på affaldsforbrændingsanlæg

Lovforslaget betyder, at § 44 ændres, så der tilføjes tre nye stykker, stk. 8, 9 og 10. Med de nye stykker får miljøministeren bemyndigelse til at udstede regler om;

- at forbrændings- og genanvendelses anlæg (herefter affaldsbehandlingsanlæg) skal **føre kontrol** i form af stikprøver med, om affaldslæs indeholder henholdsvis genanvendeligt affald og usolgte forbrugerprodukter (stk. 8),

Klima og Byudvikling
Njalsgade 13
2300 København S

EAN-nummer
5798009809452

- at affaldsbehandlingsanlæggene skal **afvise** affaldslæssene enten fysisk eller administrativt, hvis de indeholder henholdsvis genanvendeligt affald og usolgte forbrugerprodukter (stk. 9), og
- at affaldsbehandlingsanlæggene skal **indberette oplysninger** om, at kontrollerede affaldslæs indeholder henholdsvis genanvendeligt affald eller usolgte forbrugerprodukter til brug for affaldstilsynsmyndighederne (stk. 10).

Københavns Kommunes bemærkninger:

Som affaldstilsynsmyndighed bakker vi op om, at affaldstilsynet med erhvervsaffald styrkes, herunder tilsyn med affald, der modtages på affaldsbehandlingsanlæg samt ensarter regler for modtagekontrol.

Som tilsynsmyndighed har Københavns Kommune erfaringer med muligheder og begrænsninger i behandling af stikprøvesager. I det følgende beskrives erfaringer med fokus på, at den kommende implementering af bemyndigelsesbestemmelserne bliver mest muligt virkningsfuld.

Til § 1, nr. 1 (nyt stk. 8 i miljøbeskyttelseslovens § 44) - affaldsbehandlingsanlæggenes kontrol af affald

Visuel kontrol

Bemyndigelsen i det nye stk. 8, tænkes anvendt til at fastsætte regler om, at forbrændingsanlæg skal udtage affaldslæs for kontrol af, om forbrændingseget affald indeholder affald egnet til materialenyttiggørelse. Affaldet kan kontrolleres visuelt ved åbne læs, ved kamera overvågning i forbrændingssiloen eller ved aflæsning på gulv.

Københavns Kommunes bemærkninger:

På Amager Ressourcecenters forbrændingsanlæg har det gennem flere år været praksis, at stikprøvekontroller også er rettet mod affald egnet til materialenyttiggørelse. At fastslå en andel af genanvendeligt affald kan være vanskeligt, og aflæsning på gulv er en effektiv metode til at kunne fastslå og dokumentere mængder af genanvendeligt affald. Det er også en effektiv måde at identificere andre typer fejlsorteringer fx klinisk risikoaffald i restaffald, elektronik samt kontrollere emballeret affald.

Brug af kamera til at identificere fejlsorteringer stiller store krav til kvalitet af udstyr, og der skal her sikres at der stilles ensartede krav til anlæggene og affaldsproducenterne.

Vejledning og retningslinjer til affaldsbehandlingsanlæggene

Der vil være behov for ensartede retningslinjer til affaldsbehandlingsanlæggenes indledende vurdering af hvilke typer affald, der er egnet til materialenyttiggørelse, hvordan mængder anslås og hvilke grænser, der skal sættes for, hvorvidt affaldslæsset ikke er egnet til forbrænding.

Desuden vil det understøtte målet, hvis anlæggene har ensartede retningslinjer for fastsættelse af gebyrer for kontrol af affald, som i øvrigt bør afspejle udgifterne ved korrekt behandling af affaldet.

Identifikation af neddelt affald

Et særligt problematisk aspekt af visuel kontrol af affald er neddelt affald. Det foreslås, at der indføres krav om minimumsstørrelse på neddelte affaldsemner, så det er muligt at identificere, om der er tale om affald, der kunne have været materialenyttiggjort, usolgte forbrugerprodukter eller affald, der af andre årsager ikke må modtages på forbrændingsanlæg.

Til § 1, nr. 1 (nyt stk. 9 til miljøbeskyttelseslovens § 44) - affaldsbehandlingsanlæggenes afvisning af affald

Fysisk fremfor administrativ afvisning

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at en fysisk afvisning af affald kun kan ske, hvis affaldet stadig befinder sig i transportkøretøjet. Det gælder derfor alene affald transporteret i åbne læs. De nye regler giver derfor mulighed for at afvise affald administrativt, hvis det ikke er muligt at afvise det fysisk.

Københavns Kommunes bemærkninger:

Kommunen vil opfordre til, at miljøministeriet i implementering af lovforslaget understøtter fysisk afvisning fremfor administrativ afvisning således, at det sikres at fejlsorteringer ikke tilføres selve forbrændingskedlen. For at gøre det muligt at understøtte fysisk afvisning af affaldet opfordrer Københavns Kommune til, at der stilles krav om egentlige stikprøveanlæg, så fejlsorteret affald kan omdirigeres til sortering.

Til § 1, stk. 1 (nyt stk. 10 til miljøbeskyttelseslovens § 44) - affaldsbehandlingsanlæggenes indberetning af oplysninger til affaldstilsynsmyndigheden

Det fremgår af lovforslagets bemærkninger til det nye stk. 10, at den kommende udmøntning af reglen vil betyde, at affaldsbehandlingsanlæg skal indberette oplysninger til brug for affaldsmyndigheden, hvis det ved kontrol vurderes, at et affaldslæs indeholder affald egnet til materialenyttiggørelse eller usolgte forbrugerprodukter. Det fremgår videre, at indberetningen kan give anledning til fysisk affaldstilsyn hos pågældende affaldsproducent eller affaldsindsamler.

Københavns Kommunes bemærkninger:

Det foreslås, at der fastsætter regler om, at indsamlingsvirksomheder med forbehandlingsanlæg forpligtes til at afgive oplysninger svarende til de oplysninger, som forbrændingsanlæg skal indberette til brug for tilsynet. Erfaringen viser, at omkring 97 pct. af byggeaffaldet fra virksomheder i København - inden aflevering til forbrænding - neddeles på en indsamlingsvirksomhed med forbehandlingsanlæg. På

forbehandlingsanlægget bliver affaldslæs fra flere affaldsproducenter blandet sammen og neddelt, også affaldslæs, som inden afleveringen til indsamlingsvirksomheden indeholder ulovlige sammenblandinger. Uden regler om, at også indsamlingsvirksomheder skal indberette oplysninger til brug for affaldstilsynsmyndigheden, er det ikke muligt for affaldstilsynsmyndigheden at føre tilsyn med de oprindelige affaldsproducenter.

Grundlaget for kommunens fysiske tilsyn hos den oprindelige affaldsproducent kan – hvis indsamlingsvirksomheder tilpligtes af indberette oplysninger til brug for affaldstilsynsmyndigheden - i stedet være oplysninger baseret på affaldsmottagelsen på forbehandlingsanlægget. Imidlertid indeholder affaldsreglerne ikke hjemmel til, at kommunen (fremover miljøstyrelsen) kan bede en indsamlingsvirksomhed med forbehandlingsanlæg, der har modtaget blandet byggeaffald, om dokumentation for, hvilken bygherre eller entreprenør, der har afleveret det blandede affald til virksomheden.

Ad 2. Ophævelse af bestemmelser om genbrugsområder på de kommunale genbrugspladser samt gebyrfinansiering hertil

Lovforslaget betyder, at miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 1, nr. 2, og § 50 f ophæves.

Den gældende § 48, stk. 1, nr. 2, som med lovforslaget foreslås ophævet, bestemmer, at kommunerne skal fastsætte gebyrer for de genbrugsområder på genbrugspladserne, som miljøministeren udsteder regler, jf. § 50 f.

Den gældende § 50 f, som med lovforslaget foreslås ophævet, bemyndiger miljøministeren til at udstede regler om, at kommunerne har pligt til at etablere genbrugsområder på kommunale genbrugspladser.

Københavns Kommunes bemærkninger:

Kommunen beklager, at disse regler ophæves, da de to lovbestemmelser tilsammen giver lovhjemmel til, at kommunerne etablerer genbrugsområder på genbrugspladserne, og at de gebyrfinansieres.

Københavns Kommune har de seneste år investeret i at hæve andelen af genbrug. Arbejdet med at få københavnere til at genbruge så meget som muligt går godt, og kommunen er tæt på at nå egen målsætning om at tredoble genbruget i perioden 2018 til 2024. Målet om øget genbrug anser Københavns Kommune for at være i overensstemmelse med tidligere udtalelser og udmeldinger på genbrugsområdet jf. nedenfor og intentionerne i Klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi fra 16. juni 2020 og den opfølgende aftale fra 30. august 2022. Derfor forventer kommunen, at ophævelse af bestemmelserne om etablering af genbrugsområder på de kommunale genbrugspladser,

stadig vil give kommunerne mulighed for at gebyrfinansiere genbrugsaktiviteter i forbindelse med affaldshåndtering.

Derudover er der en række forhold, som Københavns Kommune vil foreslå, bliver tydeliggjort i lovgivningen, så det er helt klart, hvad en kommune kan og må i henhold til det, der bliver gældende ret på området med vedtagelsen af lovforslaget.

Til § 1, nr. 2 (ophævelse af miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 1, nr. 2)

Fortsat gebyrfinansiering af genbrugsaktiviteter

I høringsudkastet til nærværende lovforslag fremgår det af bemærkningerne (side 9), at ophævelsen af lovens § 48, stk. 1, nr. 2, ikke vurderes at få praktisk betydning. Derfor formoder Københavns Kommune også, at det ikke er hensigten med lovforslaget, at muligheden for gebyrfinansiering af kommunens aktiviteter på genbrugsområdet skal ændres i forhold til, hvordan retstilstanden var, inden § 48, stk. 1, nr. 2, blev indsat i loven. Københavns Kommune forventer, at kommunerne fortsat har adgang til at gebyrfinansiere en række borgerrettede initiativer, bl.a. på affaldsforebyggelsesområdet, i det omfang initiativerne knytter sig til affaldsordningerne.

For at undgå, at det nye lovforslag kommer til at ændre på retstilstanden, eller at der kan opstå tvivl herom, foreslår Københavns Kommune, at der laves en præcisering to steder i forhold til høringsudkastet vedrørende ophævelsen af § 48, stk. 1, nr. 2.

Udkastets almindelige bemærkninger, afsnit 3.2, sidste sætning i afsnittet om gældende ret på side 19, lyder således:

"Øvrige genbrugsrelaterede aktiviteter kan således ikke gebyrfinansieres, jf. § 48."

Sætningen er gentaget i de specielle bemærkninger til § 1, nr. 2, side 31. Forslag til præcisering: Københavns Kommune foreslår følgende formulering af sætningen: *"Øvrige genbrugsrelaterede aktiviteter kan således ikke gebyrfinansieres, jf. § 48, stk. 1, nr. 2."* Med henvisningen specifikt til § 48, stk. 1, nr. 2, og ikke generelt til hele § 48, vil man bevare muligheden for at kommunerne fortsat kan gebyrfinansiere genbrugsområder, i det omfang de knytter sig til affaldsordningerne. Alternativt kan ministeriet slette den citerede sætning og i stedet anføre: *"Gebyret kan ikke dække udgifterne til kommunernes øvrige initiativer for så vidt angår genbrugsgenstande, der ikke er omfattet af den foreslåede ordning i § 50 f".* Denne formulering svarer til formuleringen i bemærkningerne til lovforslag nr. L 153 fremsat den 30. marts 2022 og rummer mulighed for, at initiativer for så vidt angår genbrugsgenstande, der ikke er omfattet af den foreslåede ordning, kan rummes i den øvrige del af lovens § 48 (fx § 48, stk. 1, nr. 1).

Hvis det, mod Københavns Kommunes forventning, er hensigten med lovforslaget at det ikke længere skal være muligt at gebyrfinansiere

genbrugsområder på kommunale genbrugspladser, finder kommunen dette uhensigtsmæssigt af flere grunde:

- Hvis det fremover ikke længere er muligt at gebyrfinansiere en aktivitet, hvor kommunerne som led i driften af genbrugspladser modtager genbrugsgenstande, så bliver det fremover afgørende, om der er tale om affald eller ikke affald, når borgere afleverer brugte genstande i genbrugsområderne. Borgere og pladsmedarbejdere skal kunne skelne mellem, hvornår en genstand afleveres som affald, som kommunen i medfør af affaldshierarkiet har pligt til at forberede og afsætte til genbrug for gebyrmidler, og hvornår en genstand afleveres som ikke-affald, som kommunen kan vælge at modtage og afsætte for skattemidler (hvis dette vurderes lovligt på en gebyrfinansieret genbrugsstation) eller alternativt ikke kan modtage, hvis der ikke er skattemidler til rådighed. Det afgørende for denne vurdering er, om borgeren har haft til hensigt at skille sig af med genstanden som affald eller ej. Affaldsreglerne indeholder ikke en udtømmende opregning af, hvornår en genstand eller et materiale er blevet eller ikke er blevet til affald. Der er i stedet tale om en konkret vurdering i det enkelte tilfælde på grundlag af samtlige omstændigheder. Borgere, som skiller sig af med genstande på genbrugspladser, har ikke nødvendigvis en holdning til, hvad genstandene skal bruges til, og det kan være nærliggende for borgerne, at det overlades til kommunen at vurdere, om en genstand er egnet til direkte genbrug eller skal underkastes affaldsbehandling.
- Aktiviteter, der foregår på en genbrugsplads, der er etableret for gebyrmidler, bør have en sådan tilknytning til genbrugspladsordningen, at aktiviteterne kan gennemføres for gebyrmidler.
- Kommunen finder, at lovforslaget er en uhensigtsmæssig, indirekte og utydelig måde at ulovliggøre en praksis, som ministeriet hidtil har sagt god for ved flere lejligheder, blandt andet i høringsnotater og udvalgssvar fra ministeren. Hvis det ønskes at ulovliggøre gebyrfinansiering af de genbrugsområder, som Miljøministeriet i sin notits af 24. januar 2024 om annullering af initiativ om genbrugsområder fra Klimaplan for en grøn affalds sektor og cirkulær økonomi i øvrigt tilkendegiver at bakke op om, så finder Københavns Kommune, at dette bør fremgå tydeligt af lovbemærkningerne, så Folketinget kan se, at de hermed ændrer praksis med de konsekvenser dette eventuelt måtte have for de eksisterende genbrugsområder på genbrugspladser.
- Det vil efterlade et behov for at få tydeliggjort, hvilke, om nogen, affaldsforebyggelsesaktiviteter, der fortsat er hjemmel til at gebyrfinansiere.

Til § 1, nr. 4 (ophævelse af § 50 f)

Københavns Kommune finder det positivt, at det fortsat er muligt for kommunerne på frivillig basis at etablere genbrugsområder på genbrugspladser i kommunerne.

Kommunen har etableret gebyrfinansierede genbrugsområder på kommunens genbrugsstationer og nærgenbrugsstationer, hvor borgere har mulighed for at aflevere og tage brugte genstande gratis. Genbrugsområderne svarer til de genbrugsområder, der er beskrevet i § 50 f, som nu foreslås ophævet.

Etablering af gebyrfinansierede genbrugsområder på kommunale genbrugspladser findes at være i overensstemmelse med diverse tidligere udtalelser, herunder bl.a. Miljøministeriets høringsnotat af 9. december 2020 til affaldsbekendtgørelsen, hvor ministeriet på side 9 bemærker følgende om kommunernes mulighed for at gebyrfinansiere affaldsforebyggelsesaktiviteter:

*"Efter de gældende regler kan kommunerne gebyrfinansiere udgifterne til bl.a. planlægning, etablering, drift og administration af de kommunale affaldsordninger og opgaver, som har en naturlig tilknytning hertil. Det betyder, at **kommunerne har adgang til at gebyrfinansiere en række borgerrettede initiativer, bl.a. på affaldsforebyggelsesområdet i det omfang, initiativerne knytter sig til affaldsordningerne.** Det kan f.eks. være iværksættelse af en informationskampagne om affaldsforebyggelse eller etablering af et byttehjørne i kommunale boligselskaber eller på genbrugspladsen."* (Københavns Kommunes fremhævelse)

Ankestyrelsen har ved udtalelse af 28. juni 2017 om lovligheden af kommuners salg af genstande, som borgere afleverer på genbrugspladser, udtalt, at kommuner er berettigede til at tage imod genbrugsgenstande, når det sker som en naturlig afrunding af kommunens opgaver på affaldsområdet, herunder opgaven med at forebygge affald. Dette er gentaget i Ankestyrelsens udtalelse af 9. februar 2024, som Ankestyrelsen afgav i forbindelse med en konkret sag om håndtering af elektronik på indsamlings- og genbrugspladser.

Miljøstyrelsen har i januar 2024 udgivet inspirationskataloget "Genbrugsområder på kommunale genbrugspladser", hvor kommuner kan få inspiration til forskellige løsninger til genbrugsområder. Det fremgår af kataloget, at de kommunale genbrugspladser spiller en central rolle i forhold til at sikre, at fremtidens ressourcer bliver genbrugt eller genanvendt. Inspirationskataloget bruger blandt andet Københavns Kommunes genbrugsområde "Delezonen" på Vermlandsgade Genbrugsstation som et eksempel til inspiration.

Københavnerne har taget godt imod genbrugsområderne. Det ses ved en stigning i besøgstallet og ved en høj genbrugsrate. På Vermlands-gade Genbrugsstation var målet i 2021, at 740 ton blev genbrugt i genbrugsområdet. I 2023 blev der genbrugt 1040 ton, svarende til lidt mere end 10 % af den samlede mængde affald, der blev modtaget på genbrugsstationen. Det viser, at der ligger et stort potentiale for at forlænge produkters levetid ude på genbrugsstationerne og dermed, til gavn for klimaet, en stor mulighed for at spare ressourcer, særligt der hvor genbruget erstatter produktion af nye produkter.

Københavns Kommune forventer derfor, at de ovenfor nævnte initiativer fortsat er lovlige og i overensstemmelse med lovforslaget, herunder at det fortsat er muligt at finansiere initiativerne over affaldsgebyret, da initiativerne har en naturlig tilknytning til driften af genbrugspladserne. Muligheden for gebyrfinansiering har været en forudsætning for at etablere genbrugsområder i København.

En u hensigtsmæssig konsekvens af, at den planlagte lovgivning trækkes tilbage, er at der ikke kommer hjemmel til at udbyde genbrugsgenstandene vederlagsfrit til bl.a. frivillige organisationer. Uden den mulighed er det kommunens vurdering, at såfremt de salgbare genstande ønskes udbudt og afsat til bl.a. frivillige organisationer, skal det ske til markedsværdi. Det udelukker de frivillige organisationer fra at byde. Det fremgår således af LFF 2022 153, alm. bemærkninger, afsnit 3.6.3., at "... hensigten [med at kommunalbestyrelsen skal afsætte genstandene vederlagsfrit] er at sikre, at frivillige organisationer, der er momsfrataget i overensstemmelse med momslovens regler, vil kunne byde ind på genstandene på lige vilkår med kommercielle virksomheder uden at blive momspligtige."

Sammenhæng med miljøbeskyttelseslovens § 49 b, stk. 3, nr. 2 (forberedelse med henblik på genbrug på genbrugspladser)

Københavns Kommune har forstået, at Energistyrelsen ved den kommende ændring af affaldsaktørbekendtgørelsen vil udmønte hjemlen i miljøbeskyttelseslovens § 49 b, stk. 3, nr. 2, hvorefter ministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens deltagelse, herunder betingelser og vilkår for deltagelse, i aktiviteter forbundet med forberedelse med henblik på genbrug af affald, der er indsamlet på genbrugspladser i kommune.

Københavns Kommune imødeser udmøntningen af disse regler, idet en manglende udmøntning heraf vil medføre, at affald behandles på lavere trin i affaldshierarkiet, hvilket ikke ville stemme overens med hensigterne i Klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi. Dette skyldes, at uden en udmøntning af hjemlen betyder forbuddet mod kommunal behandling af affald egnet til materialenyttiggørelse i bestemmelsens stk. 1, at det ikke er muligt, som tidligere, for genbrugspladsmedarbejderne at flytte genbrugsegnete genstande fra genbrugspladsens affaldscontainere til genbrugsområderne. Det vil have

som konsekvens, at disse genstande ikke fremadrettet vil blive forberedt med henblik på genbrug.

Københavns Kommune oplever, at en del af de genstande, der afleveres på genbrugsstationerne, er egnet til genbrug. Mange borgere er ikke bevidste om den potentielle værdi af genstandene, og kender måske ikke mulighederne for genbrug. Det betyder, at en del værdifulde genstande brændes i stedet for at få et forlænget liv. Derfor har Københavns Kommune i dag en ordning med genbrugs-spottere på genbrugsstationerne, hvis primære opgave er at hjælpe og guide borgere til at benytte genbrugsområderne. Derudover bidrager de med at spotte genbrugsegne effekter i containerne og flytte dem over til afsætning i genbrugsområderne. Den høje grad af genbrug på Københavns Kommunes genbrugsstationer kan bl.a. tilskrives genbrugspotterne.

Københavns Kommune finder, at bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 4 (ophævelsen af § 50 f) med fordel kunne beskrive, om ophævelsen af lovens § 50 f har nogen betydning for den kommende udstedelse af regler efter lovens § 49 b, stk. 1, nr. 3. Det følger af bemærkningerne til lovforslag nr. L 153 fremsat den 30. marts 2022, at

"Det forventes, at der vil blive fastsat regler om, at kommunen skal lade de frasorterede genstande indgå i ordningen for genbrugsområder på genbrugspladser. Det er således hensigten, at kommunen i overensstemmelse med de regler, der vil blive udstedt i medfør af den foreslåede § 50 f, stk. 2, vil skulle give private aktører mulighed for at overtage genstandene, inden kommunen selv genbruger eller istandsætter genstandene eller afsætter genstandene i kommunale genbrugsbutikker."

Københavns Kommune finder det hensigtsmæssigt, hvis det i bemærkningerne til nærværende lovforslag præciseres, om det med ophævelsen af lovens § 50 f er hensigten, at kommunen skal lade de frasorterede genstande indgå i (den nu frivillige) ordning for genbrugsområder, eller om det er hensigten, at der ikke fastsættes regler om, hvad der skal ske med de frasorterede genstande.

Venlig hilsen
Karsten Biering Nielsen
Vicedirektør

Miljøministeriet

Cecilie Baunsgaard Reimann (cbrei@mim.dk) og Signe Godt (signe@mim.dk)

Dok. 313596

august 2024

Høringssvar vedr. lovforslag om ændring af lov om miljøbeskyttelse

Forbrugerrådet Tænk har modtaget høring vedr. lovforslag om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Styrket affaldstilsyn og håndhævelse af forbud mod destruktion af usolgte forbrugerprodukter mv.). Vi takker for muligheden for at afgive bemærkninger.

Sammenfatning

- Forbrugerrådet Tænk mener, at mikro- og små virksomheder bør omfattes af forbuddet mod destruktion af usolgte forbrugerprodukter.
- Vi mener ligeledes, at alle former for produkter, der er egnet til forberedelse med henblik på genbrug, bør omfattes af forbuddet mod destruktion.
- Generelt bakker vi op om et styrket, fælles tilsyn – med fokus på at opretholde affaldshierarkiet.

Vores bemærkninger uddybes i det følgende:

Forbrugerrådet Tænk mener, at alle former for spild, herunder destruktion af usolgte forbrugerprodukter, bør undgås. Vi anser destruktion af usolgte forbrugerprodukter for værende en uacceptabel forretningspraksis, der slører gennemsigtigheden af virksomhedernes reelle forretningsmodel, udvander forbrugernes eget engagement, når de sorterer affald og selv forsøger at undgå spild, forekommer urimelig over for mindre bemidlede forbrugere og i det hele taget modarbejder den cirkulære omstilling og bæredygtige udvikling af vores samfund.

En undersøgelse for Forbrugerrådet Tænk¹ har eksempelvis vist, at der hvert år, særligt fra stormagasiner og detailhandlen, kasseres 667 tons nyt tøj, som kunne have været solgt eller foræret væk. Det Europæiske Miljøagentur har ligeledes dokumenteret², hvordan der er en betydelig udfordring i forhold til destruktion af returvarer fra on-line salg. Vi har derfor i flere år arbejdet for et egentligt forbud mod destruktion af usolgt tøj, herunder håndhævelse af kravene om at erhvervsaffald sorteres iht. affaldshierarkiet samt, at det skal være synligt for forbrugeren, hvilke virksomheder, der sender deres tøj til forbrænding. Forbrugerrådet Tænk støtter derfor også hensigten bag den nye forordning samt den danske implementering heraf og understreger samtidig vigtigheden af, at et skærpet tilsyn sikrer, at forbuddet bliver håndhævet samt at det medfører betydelige sanktioner, hvis reglerne ikke overholdes.

¹ [Vi kæmper for mindre tøjspild | Forbrugerrådet Tænk \(taenk.dk\)](#)

² [The destruction of returned and unsold textiles in Europe's circular economy — European Environment Agency \(europa.eu\)](#)

Mikro- og små virksomheder bør omfattes

I forbindelse med lovforslaget ønsker vi, at mikro- og små virksomheder også omfattes forbuddet mod destruktion af usolgte forbrugerprodukter, herunder også informationspligten. Danmark består hovedsageligt af små virksomheder, og det er også mange af disse virksomheder, som forbrugerne møder i det daglige. Vi frygter, at en undtagelse for disse virksomheder vil betyde, at væsentlige mængder af usolgte produkter fortsat vil blive kunne blive destrueret, og vi ser derfor ingen grund til, at de undtages. Vi har i øvrigt også noteret os, at mikro- og små virksomheder ifølge forordningens bestemmelser skal omfattes, hvis der foreligger rimelig dokumentation for, at disse virksomheder anvendes til at omgå nævnte forbud.

Forbrugerrådet Tænk har gennem sit arbejde mod tøjspild oplevet et stærkt engagement fra den danske branche i forhold til at undgå tøjspild og har i den forbindelse været i kontakt med en lang række virksomheder, der bakker op om dagsordenen³. For at komme problematikken til livs vil det dog fortsat være vigtigt, at det kommende tilsyn sikrer, at forbuddet overholdes og at informationer om virksomhedernes praksis på området gøres offentligt tilgængelige for bl.a. forbrugerne.

Alle former for produkter, der er egnet til forberedelse med henblik på genbrug, bør omfattes

Forbrugerrådet Tænk ønsker også, at selve genstandsfeltet for forbuddet udvides. I dets nuværende form omfatter lovforslaget kun usolgte forbrugerprodukter, men i praksis vil det formentlig være tæt på umuligt at skelne mellem usolgte forbrugerprodukter og øvrige (ubrugte) produkter, der er kasseret af andre årsager, men som fortsat er egnet til forberedelse med henblik på genbrug.

Forbrugerrådet Tænk arbejder som nævnt for, at alle former for spild undgås og ser derfor heller ikke nogen grund til et snævert fokus på usolgte forbrugerprodukter. Vi er opmærksomme på, at et forbud mod at forbrænde eller genanvende produkter, der er egnet til direkte genbrug, i teorien allerede eksisterer jf. affaldshierarkiet, men idet vi, og andre⁴, har kunnet dokumentere, at gode, anvendelige produkter fortsat bliver destrueret, ønsker vi at forbuddet omhandler *destruktion af usolgte forbrugerprodukter samt øvrige produkter, der er egnet til forberedelse med henblik på genbrug*.

Opbakning til et styrket, fælles tilsyn – med fokus på at opretholde affaldshierarkiet

Forbrugerrådet Tænk bakker op om intentionerne bag det styrkede tilsyn med virksomheder, der driver affaldsbehandlingsanlæg. Vi arbejder for, at det mindst miljøbelastende valg skal være det lette og attraktive valg, men idet forbrugerne kun har ringe mulighed for at opnå indsigt i de værdikæder, forretningsmodeller og systemer, der ligger forud for og bagefter købs- og/eller brugsfasen, er det vigtigt, at forbrugeren kan stole på, at værdikæderne understøtter netop de mindst miljøbelastende valg.

I den forbindelse opfordrer vi tilsynet til fremover at være opmærksomme på en række forhold:

- Vi har noteret, at der påtænkes fastsat *en grænse for, hvornår et affaldslæs indeholder så meget affald egnet til materialenyttiggørelse, at det er omfattet af reglerne*. Idet der kan være stor forskel på, hvor meget/lidt kontaminering, der skal til, førend et læs må registreres som værende uegnet til genanvendelse eller forberedelse med henblik på genbrug, opfordrer vi tilsynet til at være opmærksom herpå, herunder eventuelle uhensigtsmæssigheder i indsamlingsleddet, der kan betyde, at produkter/affald sendes nedad i affaldshierarkiet.
- Som det også er nævnt i lovforslaget, bør forbuddet ikke omfatte sundhedsskadelige og potentielt farlige produkter, idet de, med henblik på at sikre forbrugerbeskyttelse, bør destrueres. Vi kan dog være bekymrede for, at det, hvis man skulle have en interesse heri, er meget let at gøre

³ [Disse mærker brænder ikke tøj af | Forbrugerrådet Tænk \(taenk.dk\)](#)

⁴ Bl.a. Fabian Vennekilde

usolgte produkter uegnede til (for-)brug, hvorfor vi efterlyser et skærpet tilsyn hermed, så en eventuel usund forretningspraksis standses.

- Endelig kan vi være bekymrede for om anlæg, der brænder affald, kan have en interesse i at behandle mængder, der egentlig er egnet til forberedelse med henblik på genbrug eller til genanvendelse for at udfylde eksisterende kapacitet. På samme måde kan vi være bekymrede for, at genanvendelses anlæg kan have en interesse i at modtage "rene" og/eller ensartede produkter/mængder, der i nogle tilfælde kan være med til at lette genanvendelsesprocesser (sådan som der kan være tale om i forbindelse med usolgte forbrugerprodukter, der ikke først har været igennem en potentielt komplicerende brugs- og indsamlingsfase). Begge dele kan skabe incitament til at omgå forbuddet mod destruktion og vi opfordrer derfor til at tilsynet er opmærksom herpå, så affaldshierarkiet opretholdes i alle led i værdikæden.

Med venlig hilsen

Karin Breck
Politisk chef

Nikola Kiørboe
Seniorrådgiver

Notat

21. august 2024
Sagsnr. 24/232
Dok. nr. -
Initialer OHLN/akh

Side 1 af 4

Hørings svar vedr. udkast til lovforslag om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Styrket affaldstilsyn og håndhævelse af forbud mod destruktion af usolgte forbrugerprodukter m.v.) Miljøministeriets J.nr. 2023-9870

Til Miljøministeriet (mim@mim.dk; Cc. cbrei@mim.dk og signe@mim.dk)
Kopi til Brancheforeningen Cirkulær, ARCs ejerkommuner

Høring af lovforslag

Miljøministeriet har den 18. juni 2024 sendt udkast til lovforslag om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Styrket affaldstilsyn og håndhævelse af forbud mod destruktion af usolgte forbrugerprodukter m.v.) i høring. Der er frist for at afgive hørings svar den 22. august 2024.

Lovforslaget vedrører:

1. Styrket affaldstilsyn, herunder modtagekontrol m.v. på affaldsbehandlingsanlæg
2. Håndhævelse af forbud mod destruktion af usolgte forbrugerprodukter m.v.
3. Ophævelse af bestemmelser om genbrugsområder på de kommunale genbrugspladser samt gebyrfinansiering hertil.

ARCs bemærkninger

ARC påskønner den forudgående dialog, som Miljøstyrelsen har stået i spidsen for, og som har ledt frem til lovforslaget. ARC finder processen inddragende og håber samarbejdet mellem branchen og Miljøstyrelsen som myndighed bliver fortsat i forbindelse med nærmere udmøntning i bekendtgørelse og vejledning samt ved eventuelt senere behov for evaluering. ARC bidrager i den forbindelse gerne med erfaringer.

1. Modtagekontrol

Administrativ afvisning

Lovforslaget beskriver, at der i stedet for fysisk afvisning kan ske en administrativ afvisning, hvilket kan give det indtryk, at affaldet omdirigeres eller behandles på anden vis end forbrænding.

At der reelt sker en forbrænding af affaldet bør være umiddelbart forståeligt og tydeligt, så der ikke fejlagtigt opstår forventning om en reel afvisning. En afvisning - uanset at den er administrativ - giver et billede af en konkret ændring af behandlingen. En administrativ afvisning udvander det konkrete og risikerer at føre til misforståelser eller anklage om greenwashing. Det foreslås derfor, at udtrykket administrativ afvisning i stedet beskrives som en indberetning om indhold af affald, der var potentielt egnet til materialenyttiggørelse.

Anvisning til sortering

Afvisning af affald kan ske af flere grunde. Affaldet kan være egnet til materialenyttiggørelse

eller deponering; det kan f.eks. også være, at det ikke er forbrændingseget (flydende) eller det kan være farligt affald, som ARCs affaldsenergianlæg ikke er miljøgodkendt til.

For i videst muligt omfang at sikre, at affaldet reelt gennemgår den behandling, som det er egnet til, foreslås, at affald, der ved modtagekontrol på affaldsbehandlingsanlæg til energiudnyttelse eller genanvendelse vurderes at være egnet til materialenyttiggørelse eller deponering, afvises og umiddelbart ledsages af en myndighedsanvisning til sortering eller anden egnet behandling.

Spørgsmål om affaldets genanvendelighed

Affaldsbehandlingsanlæggene skal vurdere, hvorvidt affaldet var egnet til materialenyttiggørelse ved håndteringen på den affaldsproducerende virksomhed, hvilket kan være meget vanskeligt.

Der foreslås, at den vejledning, som er oplyst påtænkes udgivet i forlængelse af lovgivningen, er udførlig og forholder sig indgående til typiske eksempler.

ARC forudser, at der selv med en udførlig vejledning vil være en række tvivlsspørgsmål, der kræver afklaring med Miljøstyrelsen, hvorfor der er ønske om, at Miljøstyrelsen er umiddelbart tilgængelig.

ARC vil understrege, at det er affaldsproducenternes ansvar, at deres affald er sorteret korrekt. Modtagekontrol hos affaldsproducenterne skal i denne forbindelse ses som en støtte til at tilsynsmyndigheder kan sikre, at vejledningen efterleves.

Ansvar og økonomi

ARC forventer, at anlæggenes vurderinger i nogle tilfælde vil blive påklaget, og der vil være utilfredshed og evt. klage over anlæggets vurdering, der påfører den affaldsansvarlige omkostninger til tilsyn. ARC mener, at det bør gøres udtrykkeligt, at anlægget – forudsat at reglerne er fulgt - ikke kan gøres ansvarlige for den affaldsansvarlige virksomheds omkostninger - hverken direkte eller indirekte.

Behov for ensartet og tæt opfølgning

ARC ser behov for en tæt og ensartet opfølgning fra Miljøstyrelsen, så det så vidt muligt sikres, at konkurrencen mellem anlæggene ikke betyder, at der nogle steder føres en mere lempelig kontrol.

Ud over opfølgning på, at anlæggene gennemfører kontrol af de påkrævede 5 procent af de modtagne læs, kan antallet af afvisninger være rettesnor for behov for opfølgning over for affaldsenergianlæggene.

Desuden anser ARC det for essentielt, at afvisninger resulterer i en reelt styrket tilsynsindsats over for virksomheder, hvorfra der afvises affald.

Byggeaffald o.l.

Mens nogle fraktioner kan identificeres ved en visuel kontrol og er egnet til håndtering på affaldsenergianlæggene, er byggeaffald o.l. affald fra f.eks. sorteringsanlæg typisk ikke egnet til aflæsning på gulv eller anden håndtering, som normalt kan ske på affaldsenergianlæg. Byggeaffald o.l. kan imidlertid rumme større mængder af oprindeligt genanvendeligt affald. Affaldet kan være vanskeligt at identificere, da det efter sortering kan være findelt. ARC foreslår på den baggrund, at lovforslaget forholder sig til behov for supplerende miljøtilsyn ift. affald, som ikke kan eller er egnet til kontrol på affaldsenergianlæg.

2. Usolgte forbrugerprodukter

Skævhed i regler for afvisning

Af lovforslaget fremgår, at der sker bemyndigelse til at fastsætte regler for, at affaldsbehandlingsanlæg skal foretage kontrol og underrette affaldstilsynsmyndigheden om affaldets indhold af usolgte forbrugerprodukter. Imidlertid er det kun genanvendelsesplanlægning, der skal afvise affald i form af usolgte forbrugerprodukter.

ARC mener, at den manglende bemyndigelse vedr. afvisning på forbrændingsanlæg indirekte kan fremme aflevering til forbrænding frem for genanvendelse, hvilket ses som u hensigtsmæssigt med mindre, der er tale om materiale, hvor der efter en afsøgning af genanvendelsesmuligheder og proportionale krav til sortering eller anden forberedelse til genbrug eller genanvendelse viser sig ikke at være egnede alternativer, og affaldet i øvrigt er forbrændingseget.

ARC forstår på baggrund af dialog på høringsseminar den 27. juni 2024 forslaget sådan, at den nævnte forskel mellem affaldsenergianlæg og genanvendelsesplanlægning ikke er tilsigtet. Hvis det imidlertid fastholdes, at afvisningen kun gælder for genanvendelsesplanlægning, ønskes præciseret om usolgte forbrugerprodukter bestående af affald egnet til materialenyttiggørelse skal afvises.

For at undgå at virksomheder bliver "kastebold" mellem anlæg, foreslås det, at det tydeliggøres, at Miljøstyrelsen er bemyndiget til at klassificere affald som forbrændingseget, hvis affaldet kan modtages på affaldsenergianlæg uden tekniske eller miljømæssige problemer, og der i praksis ikke er genanvendelsesmuligheder. Det kan f.eks. vedrøre uhygiejnisk affald eller affald, der skal destrueres.

3. Genbrugsområder

I ARCs ejerkommuner har der allerede før den lovgivning, som foreslås rullet tilbage, været etableret byttecentre, loppemarkeder og lignende bl.a. i samarbejde med lokale foreninger og frivillige velgørende organisationer.

Med baggrund i den gennemførte lovgivning blev der i 2023-2024 igangsat en mere målrettet etablering af genbrugsområder på alle genbrugspladser med adgang for borgere og erhverv, hvilket har bred tilslutning i ARCs ejerkommuner.

ARC er af den opfattelse, at genbrugsområder udgør et stort potentiale for øget genbrug til fordel for frivillige organisationer, private virksomheder og borgere. Imidlertid kan lokale forhold have stor betydning for realiseringen af de potentielle gevinster.

I ARCs ejerkommuner er der bl.a. betydelige forskelle i andel af borgere, der har adgang til bil, og der er på især nogle pladser behov for særlig opmærksomhed over for adfærd, der skaber utryghed for andre. Desuden kan begrænset plads og mange besøg øge relevansen af "genbrugsspottere" og andre initiativer.

ARC foreslår på den baggrund, at lovgivningen tydeliggøres med eksplicit plads til lokal udmøntning, hvilket kan omfatte henvisning til allerede udgivet inspirationskatalog om genbrugsområder på kommunale genbrugspladser fra januar 2024.

Videre foreslår ARC, at der entydigt gives hjemmel til kommunal finansiering af genbrugsaktiviteter via affaldsgebyrerne, og at hensigt om at fremme genbrug tydeliggøres i lovgivningen.

ARC står naturligvis til rådighed, hvis høringsvaret giver anledning til spørgsmål.

Venlig hilsen

Peter Roulund
Sekretariatschef

August 2024

Miljøministeriet

Att.: Cecilie Baunsgaard Reimann og Signe Godt

mim@mim.dk, cbrei@mim.dk og signe@mim.dk

Høringssvar vedr. styrket affaldstilsyn j.nr. 2023-9870 (Dansk Mode & Textil)

Høringssvar vedr. høring af udkast til lovforslag om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Styrket affaldstilsyn og håndhævelse af forbud mod destruktion af usolgte forbrugerprodukter mv.)

Dansk Mode og Textil (DM&T) takker for muligheden for at komme med input til høringen vedr. styrket affaldstilsyn og håndhævelse af forbud mod destruktion af usolgte forbrugerprodukter mv.

DM&T hilser forslaget om et styrket affaldstilsyn og håndhævelse af forbud mod destruktion af usolgte forbrugerprodukter velkommen, og vi opfordrer til, at et styrket affaldstilsyn vil blive håndhævet for at sikre en højere regelefterlevelse.

Vi har dog også en række opmærksomhedspunkter, som vi gerne vil rejse.

Udkastet til lovforslag adresserer fastsættelse af regler om, at virksomheder, der driver forbrændingsanlæg, skal vurdere, om et affaldslæs indeholder affald egnet til materialenytiggørelse, der overstiger en grænse. DM&T opfordrer til, at ministeriet vil inddrage branchen i dialogen om fastsættelsen af denne grænseværdi, så denne afspejler virksomhedernes virkelighed.

DM&T tilskynder, at de estimerede økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet holder sig inden for den angivne ramme.

De af udkastet nævnte undtagelser under Ecodesignforordningen er endnu ikke fastlagte, og DM&T opfordrer derfor til, at dette lovforslag vil være i overensstemmelse med undtagelserne, når de er fastlagte af Kommissionen.

Vi står naturligvis til rådighed for en uddybning af vores kommentarer samt yderligere drøftelser.

mim@mim.dk

cc: cbrei@mim.dk, signe@mim.dk

Journalnr. 2023-9870

Dato: 31. juli 2024

Sags ID: SAG-2024-02604
Dok. ID: 3478589

E-mail: THFI@kl.dk
Direkte: 3370 3203

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 1 af 2

KL's høringssvar til lovforslag om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Styrket affaldstilsyn og håndhævelse af forbud mod destruktion af usolgte forbrugerprodukter mv.)

KL takker for muligheden for at afgive høringssvar. Generelt ser KL positivt på lovforslaget samt at der nu fastsættes regler, der styrker modtagekontrollen. KL anerkender og er enig i ønsket om at få flyttet affaldsmængder fra forbrænding til genanvendelse. Lovforslaget er et skridt på vejen i at opnå mere genanvendelse. Selvom høringen begrænser sig til lovforslaget, har flere elementer tæt sammenhæng til andre aktuelle høringer, herunder affaldstilsynsbekendtg relsen.

KL ser også positivt på, at der etableres hjemmel til at håndhæve forbuddet mod destruktion af usolgte forbrugerprodukter, og at det med Eco-designforordningen ikke længere bliver tilladt at destruere tøj og sko. Det er et skidt i retning af en mere cirkulær økonomi, som understøttes af mange kommuner med handleplaner og forskellige tiltag.

Tilsynsmyndigheder

KL bemærker, at det er væsentligt, at det fremgår tydeligt, hvem der er tilsynsmyndighed og hvornår. Af den politiske aftale fremgår det, at Miljøstyrelsen skal føre tilsyn med affaldsstrømmene hos affaldsindsamlere og affaldsbehandlingsanlæg. Men det fremgår ikke tydeligt af lovforslaget, hvem der er myndighed hvornår. I tilfælde, hvor affald håndteres af transportører til et forbrændingsanlæg, er affaldet underlagt kommunens tilsyn. Det bør fremgå af § 48 stk. 10, at indberetning skal ske til Miljøstyrelsen.

Affaldsbehandlingsanlæg

I lovforslaget omtales virksomheder, der driver affaldsbehandlingsanlæg, der modtager affald med henblik på forbrænding eller genanvendelse, som dem der skal føre kontrollen. I lovbemærkningerne er der dog mange steder, hvor der blot skrives affaldsbehandlingsanlæg. Affaldsbehandlingsanlæg er også deponier, anlæg der forbereder til genbrug mv. Det er vigtigt, at det er tydeligt, hvilke der er tale om, også i lovbemærkningerne. Således kan senere fejlforkl ninger undgås.

Grænse for, hvornår et affaldslæs indeholder for meget genanvendeligt affald

KL bemærker, at grænsen for, hvornår et affaldslæs indeholder for meget genanvendeligt affald skal fastsættes med omtanke for, at der kan være situationer, hvor det samlede l s er ødelagt pga. fejlsortering, eller omvendt,

hvor en mindre andel er fejlsorteret, men stadig kan udsorteres. Det er vigtigt, at der med den nye kontrol følger en vejledning, der er anvendelig for anlæggene, når de fremadrettet skal føre kontrol. Grænsen bør fastsættes overordnet, og fysisk afvisning bør ske hvis det samlede læs er egnet til materialenyttiggørelse *eller* hvis det er proportionelt at sende affaldslæsset til udsortering.

Destruktion af usolgte forbrugerprodukter

Det fremgår desuden, at usolgte forbrugerprodukter er omfattet af definitionen affald egnet til materialenyttiggørelse. Inklusionen af usolgte forbrugerprodukter under affald til materialenyttiggørelse giver en klar lovgivning. Usolgte forbrugerprodukter bør ikke være affald, da det netop er forordningens formål at holde usolgte forbrugerprodukter på produksiden og ikke på affaldssiden.

Direkte genbrug på genbrugspladser

KL vil gerne kvittere forligskredsen og ministerierne for, at der har været udvist lydhørhed for, at de indvendinger mod bekendtgørelserne om direkte genbrug på genbrugspladser, der blev fremsat under høringen og det er blevet besluttet ikke at gennemføre tiltagene. KL støtter betragtningerne i lovforslaget om, at implementering af tiltagene ville have givet unødigt bureaukrati og have risikeret at ødelægge nogle velfungerende løsninger og samarbejder mellem kommuner og frivillige organisationer ude i kommunerne.

I Miljøbeskyttelseslovens § 49b er der et forbud mod kommunal deltagelse i aktiviteter forbundet med behandling af affald, hvilket bl.a. omfatter forberedelse til direkte genbrug. I § 49b er der dog i stk. 3 mulighed for, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan lave en undtagelse for forbuddet, således det er muligt at forberede affald til direkte genbrug på genbrugspladser. Bemyndigelsen er ikke blevet udmøntet i aktørbekendtgørelsen endnu, men KL ser frem til, at den udmøntes, således at forberedelse til genbrug på genbrugspladserne kan indgå som en naturlig forlængelse af arbejdet med det direkte genbrug på genbrugspladser, således kommunerne fx har lovhjemmel til at tage en stol fra storskraldscontaineren og stille i bytterummet.

Med den foreslåede ophævelse af de to bestemmelser i Miljøbeskyttelsesloven fjernes også muligheden for gebyrfinansiering af genbrugsaktiviteter på genbrugspladser udover, hvad er beskrevet i Ankestyrelsens afgørelser. For at understøtte mere direkte genbrug og affaldsforebyggelse generelt, så KL dog gerne, at der blev hjemmel til at gebyrfinansiere sådanne tiltag.

KL står til rådighed for uddybning, såfremt høringssvaret giver anledning til spørgsmål.

Med venlig hilsen

Thea Fisker
Konsulent, Klima og Tværkommunalt Samarbejde

Dato: 31. juli 2024

Sags ID: SAG-2024-02604
Dok. ID: 3478589

E-mail: THFI@kl.dk
Direkte: 3370 3203

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 2 af 2

21. august 2024

Høringssvar vedr. høring af udkast til lovforslag om ændring af lov om miljøbeskyttelse *(Styrket affaldstilsyn og håndhævelse af forbud mod destruktion af usolgte forbrugerprodukter mv.)*

ISOBRO takker for muligheden for at komme med bemærkninger til høring af udkast til lovforslag om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Styrket affaldstilsyn og håndhævelse af forbud mod destruktion af usolgte forbrugerprodukter mv.)

Både set ud fra en miljø- og en samfundsmæssig betragtning, er det meget problematisk, at affald egnet til materialenyttiggørelse og usolgte forbrugerprodukter bliver destrueret.

Landets mange frivilligt drevne genbrugsbutikker er, gennem salg af donerede genbrugsartikler, med til at finansiere et utal af almennyttige indsatser med flere hundrede millioner hvert år.

Usolgte forbrugerprodukter vil derfor, i stedet for at blive destrueret, kunne være med til at understøtte de over 30.000 frivilliges indsats med at finansiere almennyttige tilbud i samfundet, hvis de kunne doneres til de frivilligt drevne genbrugsbutikker i stedet for at blive destrueret.

ISOBRO hilser lovforslaget om at forbyde destruktion af usolgte forbrugerprodukter velkommen. Men de momsfrigitagne genbrugsbutikker må ifølge momsloven kun sælge brugte varer af ringe værdi, der er modtaget vederlagsfrit. Det er derfor vigtigt og i tråd med intentionen i dette udkast til lovforslag, at usolgte forbrugerprodukter der ville blive destrueret, i forhold til momsloven, kan defineres som brugte varer af ringe værdi, så usolgte forbrugerprodukter kan doneres til genbrugsbutikker med videresalg for øje.

ISOBRO ser frem til at loven træder i kraft, så de mange almennyttige organisationer kan høste godt af de forbedringer lovforslaget kommer med.

ISOBRO stiller sig naturligvis til rådighed, hvis Miljøministeriet skulle have behov for yderligere uddybning mm.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in blue ink, appearing to read "Kenneth Kamp Butzbach".

Kenneth Kamp Butzbach
Generalsekretær
+45 29 69 91 20
kb@isobro.dk

ISOBRO

Peter Bangs Vej 5 B, 2000 Frederiksberg
www.isobro.dk

mim@mim.dk; cbrei@mim.dk; signe@mim.dk
Miljøministeriet
Slotsholmsgade 12
1216 København K
Journalnummer - 2023-9870

Den 8. august 2024

Dansk Erhvervs høringsvar til Lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Styrket affaldstilsyn og håndhævelse af forbud mod destruktion af usolgte forbrugerprodukter m.v.)

Dansk Erhverv takker for fremsendelse af udkastet til høringen. Bemærkningerne er opdelt i forhold til de tre temaer 1) modtagekontrol på forbrændingsanlæg, 2) forbud mod destruktion af usolgte forbrugerprodukter og 3) ophævelse af bemyndigelse til regulering af genbrugsområder på kommunale genbrugspladser.

Modtagekontrol på forbrændingsanlæg

Dansk Erhverv støtter op om øget modtagekontrol på affaldsforbrændingsanlæggene, som skal medvirke til at affald, der kan genanvendes ikke forbrændes. Det er et skidt på vejen mod en mere cirkulær økonomi. I forhold til hvad der er praktisk muligt, er vi glade for, at der i de fleste tilfælde vil være tale om administrative afvisninger, hvor affaldet bliver brændt da det ikke er muligt at tage det retur.

Den foreslået regulering sikrer på mange områder en indsats, der er til gavn for miljøet, men på flere områder mener vi i Dansk Erhverv, at der er behov for tilpasning, hvilket fremhæves i punkterne herunder. Den foreslået regulering vil i høj grad været bundet op på den vejledning, der allerede er annonceret, er på vej, derfor er der også enkelte bemærkninger til indhold i vejledningen. Ligeledes fremhæves der punkter hvor reguleringen give anledning til spørgsmål.

Restfraktion fra sortering til genanvendelse skal ikke tages i modtagekontrollen

I henhold til den foreslået regulering skal forbrændingsanlæg afvise læs, der indeholder mere affald egnet til materialenyttiggørelse end en nærmere fastsat grænse. Afvisningen skal ske på baggrund af en visuel vurdering efterfulgt af en egentlig klassificering af Miljøstyrelsen.

I mange tilfælde kan overstående proces give et retvisende billede af sammensætningen af et læs, men ikke i alle. I Dansk Erhverv ser vi en særlig udfordring, når affaldet kommer fra affaldssorteringsanlæg. Her sorteres affaldet til henholdsvis genanvendelse og en rest fraktion til forbrænding. Ved en visuel vurdering og efterfølgende klassificering ud fra billeder, kan den andel der går til forbrænding nemt blive anset som egnet til genanvendelse. Det kan f.eks. være et læs kun med beskidt pap eller sorteret plastik, som ikke kan genanvendes.

I Dansk Erhverv ser vi det som særligt problematisk, hvis restfraktionen efter sortering skal undergå samme modtagekontrol, som forbrændingseget affald der kommer direkte fra affaldskilden. Når det har undergået sortering på et anlæg, har man lige præcist taget stilling til, hvad der kan genanvendes, og hvad der ikke kan. For plastik har Miljøstyrelsen tidligere vurderet at op mod 54 procent af det indsamlet husholdningsplast ikke kan genanvendes. Derfor kan der forventes store mængder plast til forbrændingsanlæggene fra sortering af plastaffald, men problemstillingen vil også være relevant for andre affaldstyper.

Hvis vi skal sikre forsat sortering af affald i Danmark, og hvis vi ikke ønsker at eksportere affald til forbrænding, så er der behov for at finde en løsning som sikrer, at affaldsbehandlere ikke skal være bekymret for at sende restfraktion efter sortering til forbrænding i Danmark.

Der er behov for, at der i lovbemærkningerne indskrives, at der i den videre udmøntning skal tages højde for, at affald der har undergået en sortering ved godkendte affaldsbehandlere skal sikres rimelig adgang til affaldsforbrændingsanlæg uden risiko for at blive taget i modtagekontrollen. Vi bidrager fra Dansk Erhverv gerne med konkrete løsninger i forhold til den videre udmøntning.

Kontrol skal ske der hvor det giver størst effekt

I forlængelse af overstående punkt om at restfraktionen fra sortering til genanvendelse ikke skal tages i modtagekontrollen, bør der generelt være fokus på at sikre kontrol der hvor det giver størst effekt. I henhold til *Klimaplanen for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi* er formålet at indføre modtagekontrol på affaldsforbrændingsanlæg. I flere tilfælde giver kontrol på affaldsforbrændingsanlæggene ikke den ønskede værdi.

Det gælder blandt andet i forhold til affald, der er blevet neddelte inden ankomst til affaldsforbrændingsanlæg. Efter neddeling vil det stort set være umuligt ved visuel kontrol at fastlægge om det samlede læs overskrider den fastsatte grænseværdi for indhold af affald egnet til materialenytiggørelse. Skal der føres kontrol med denne type affald, skal kontrollen ske ved anlægge for neddeling.

Selvom det ikke er en del af klimaplanen, opfordres der til, at det genovervejes at indføre regulering der sikrer kontrol hvor det giver den største effekt.

Modtagekontrol for indsamlingsvirksomheder skal tilpasses

Den forslået regulering ligger op til, at affaldsforbrændingsanlæg skal afvise affaldslæs, hvilket efter endelig klassificering ved Miljøstyrelsen, kan føre til tilsyn. Når det er en indsamlingsvirksomhed der afleverer affaldet til forbrændingsanlægget, skal tilsynet ske ved indsamlingsvirksomheden. Selvom indsamlingsvirksomheden overtager ansvaret for affaldet, så er der flere grunde til at det ikke er hensigtsmæssigt at tilsynet gennemføres ved dem.

Indsamlingsvirksomhederne indsamler affald og har som oftest ikke yderligere sortering af forbrændingseget affald, før det køres til forbrænding. Derfor vil det være begrænset, hvad der kan føres tilsyn med i forhold til affaldstilsynet. Der kan føres tilsyn med, om indsamlingsvirksomheden sorterer det affald der fremkommer på deres egen adresse korrekt, men det vil kun være en meget lille andel, af det affald de køre til forbrænding. Tilsynet vil derfor have begrænset effekt.

Derudover har indsamlingsvirksomheden ingen myndighed overfor de affaldsproducerende virksomheder. Det er Miljøstyrelsen og kommunerne der er ansvarlige i forhold til affaldstilsyn ved de affaldsproducerende virksomheder. Indsamlingsvirksomheden kan afvise af medtage affaldet og vejlede deres kunder, men de kan ikke føre tilsyn og pålægge de affaldsproducerende virksomheder at ændre praksis.

Samlet medvirker det til, at modtagekontrol for indsamlingsvirksomheder skal tilpasses for at sikre optimal effekt. Dansk Erhverv forslår at der skal gennemføres modtagekontrol med affaldslæs fra indsamlingsvirksomheder, men i stedet for at føre til tilsyn ved indsamlerne, skal indsamlerne bidrage med viden om, hvilke virksomheder affaldet kommer fra, hvorefter der kan føres tilsyn ved de pågældende virksomheder. Da indsamlerne ofte indsamler fra flere affaldsproducerende virksomheder i samme læs, kan de ikke sige præcist, fra hvilken virksomhed affaldet stammer fra, men de skal hjælpe med at identificere det bedst muligt.

Høj grænseværdi for at et affaldslæs indeholder for meget affald egnet til materialenyttiggørelse

Det fremgår af lovforslaget ”at der påtænkes fastsat en grænse for, hvornår et affaldslæs indeholder så meget affald egnet til materialenyttiggørelse, at det er omfattet af reglerne”. Dansk Erhverv opfordrer til at der i første omgang fastsættes en høj grænseværdi.

En høj grænseværdi skal i denne forbindelse fastsættes ud fra to parametre. Den første parameter er at grænseværdien skal fastsættes så højt, at der kun indberettes så mange kontroller til Miljøstyrelsen, som det er muligt at gennemføre tilsyn med. Indberettes der mange flere afviste læs, end det kan gennemføres tilsyn med, bliver det et ineffektivt system, der ikke giver den ønskede effekt. En høj grænseværdi vil ligeledes sikre at det er de læs der er dårligst sorteret der bliver ramt.

Den anden parameter er at en høj grænseværdi skal sikre, at færre læs bliver afvist, hvor der efterfølgende er tvivlsspørgsmål i forhold til, om der er en betydelig mængde affald egnet til materialenyttiggørelse.

Forbud mod destruktion af usolgte produkter

Dansk Erhverv er positivt stemt over den generelle minimumsimplementering af Ecodesign-forordningen og dens tilhørende krav. Virksomheder destruerer generelt ikke usolgte produkter intentionelt eller uden god grund, da det både er økonomisk og miljømæssigt u hensigtsmæssigt. Dansk Erhverv støtter op om hensigten bag Ecodesign-forordningens om at levetidsforlænge og designe produkter, så de holder længere og nemmere kan repareres, herunder også at undgå unødige destruktions af usolgte produkter.

Dansk Erhverv opfordrer til, at der i den videre udmøntning tages højde for virksomheders muligheder for at levere oplysninger til myndighederne på den mindst administrativt tunge måde. Her kan det kommende digitale produktpas evt. anvendes.

Tekstiler

Udover at det er miljø, og klimabelastende, er det vigtigt at understrege, at det i alle tilfælde er dyrest at destruere tøj og/eller sko. Af den grund arbejder danske tekstilvirksomheder i høj grad på at reducere tøj- og skospild.

Derudover er det sjældent forhandlere, men dem, der sorterer tøjet og skoene, der tager beslutningen om, hvad der skal ske med produkterne, der ikke kan gensælges. En dokumentationspligt for forhandlere vil betyde at sorteringsanlæggene vil blive begrænsede i deres operation, da forhandlerne i så fald vil efterspørge dokumentation, hvilket kan være udfordrende for mindre automatiserede sorteringsanlæg.

En måde at reducere den administrative byrde for både forhandlere og serviceudbydere ville være at introducere undtagelser baseret på en mere procesorienteret tilgang/duediligence; f.eks. hvis en serviceudbyder har en forretningsmodel, hvor de sorterer til både genbrug, genanvendelse og forbrænding, ville de ikke have incitament til at genanvende usolgte varer, medmindre det er absolut nødvendigt, da prisforskellen stadig er meget stor mellem genbrug og genanvendelse.

Det er vigtigt at understrege, at forbrænding i nogle tilfælde kan være den dyreste løsning, afhængig af nationale regler, og virksomheder vælger unødigt forbrænding frem for andre løsninger.

Ophævelse af bemyndigelse til regulering af genbrugsområder på kommunale genbrugspladser

Med begrundelsen at bemyndigelserne ikke forventes anvendt, giver det mening at ophæve dem. Dansk Erhverv ønsker i det efterfølgende at gøre opmærksom på nogle af de u hensigtsmæssigheder det medfører, at den politiske intention ikke gennemføres. Både i Miljøministeriet og Klima, energi og forsyningsministeriet opfordrer vi til at det genovervejes hvad der er muligt i forhold til den politiske intention.

Behov for en særlig indsats for kommunale genbrugsbutikker

Dansk Erhverv så reguleringen som en mulighed for at sikre, at kommunerne ikke påtager sig opgaver, som helt naturligt ligger ved private aktører. Det gør sig særligt gældende for drift af kommunale genbrugsbutikker. Reguleringen ville fastsætte regler for, hvordan kommunerne skulle afsætte genbrugsgenstande, det er der nu forsat ingen regulering for. Det betyder, at der ingen hindring er for, at kommunerne kan afsætte indsamlet genbrugsgenstande i kommunale genbrugsbutikker.

Med beslutningen om at droppe gennemførelsen af reguleringen opfordre Dansk Erhverv på det kraftigste til at se nærmere på reguleringen af kommunale genbrugsbutikker. Der er frivillige, private og velgørende som udfører samme type opgave, men det er på ulige konkurrencevilkår, da de ikke kan være sikre på adgang til genstande fra de kommunale genbrugspladser.

I forbindelse med behandling af ændringer til miljøbeskyttelsesloven L 153 *Nye rammer for kommunal behandling af affald egnet til materialenyttiggørelse, indsamling af erhvervsaffald, genbrug på genbrugspladser og skærpet økonomisk tilsyn* blev det besluttet at der skulle gennemføres en analyse af, om kommunerne i overensstemmelse med statsstøttere reglerne kan finansiere

underskud fra salg af genbrugsgenstande i kommunale genbrugsbutikker. Denne analyse bør som minimum gennemføres hurtigst muligt.

Den politiske proces giver usikkerhed – aktørerne har behov for afklaring

Siden vedtagelse af *Klimaplanen for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi* fra 2020 har aktørerne fulgt med i den politiske proces for implementeringen. At de politiske beslutninger nu ikke gennemføres giver usikkerhed for aktørerne. Flere kommuner har været i gang med at lave tilpasninger, velgørende organisationer har fået opsagt aftaler om afhentning af genbrugsgenstande og andre har afventet implementeringen. At planerne nu droppes, giver usikkerhed. Skal kommunerne fastholde ændringerne og gennemføre planlagte initiativer, eller skal de gå tilbage til, hvordan det var før 2020, og hvordan har kommunerne fremadrettet tænkt sig at afsætte genbrugsgenstande?

De usikkerheder giver lige nu udfordringer for aktørerne. Det fremgår af udmelding fra miljøministeren at status quo opretholdes, men det er kun status quo i forhold til lovgivning, for der er ikke nogen status quo i forhold til praksis, som det er nu.

Dansk Erhverv opfordrer til, at ministeriet opsætter processer, der hjælper med koordineringen mellem aktører for at sikre de bedste rammer i en usikker situation. Det gælder bl.a. i forhold til afsætning af genbrugsgenstande. Der er 98 kommuner, og der er nu ingen krav til, at de skal lave udbud for afsætning af genbrugsgenstande, eller hvordan de skal formidle dialog med relevante aktører. Det kan særligt være en udfordring for frivillige og velgørende organisationer.

Med venlig hilsen

Marie Josephine Mustelin
Politisk konsulent

Marianne Ladekarl Thygesen
Chefkonsulent

Andreas Hastrup Clemmensen
Chefkonsulent

Miljøministeriet
Departementet
Slotsholmsgade 12
1216 København K

Journalnummer: 2023-9870

Sendt per mail til mim@mim.dk med kopi til cbrei@mim.dk og signe@mim.dk

Jeres ref.:

Vores ref.:

Kundenr.:

Dato: 05-08-2024

Høring – MIM – Lovforslag om ændring af miljøbeskyttelseslov (Styrket affaldstilsyn og håndhævelse af forbud mod destruktion af usolgte forbrugsprodukter mv.)

International Transport Danmark, ITD, kvitterer for fremsendte høring vedrørende Lovforslag om ændring af miljøbeskyttelseslov (Styrket affaldstilsyn og håndhævelse af forbud mod destruktion af usolgte forbrugsprodukter mv.).

Med *Klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi (2020)* og *Opfølgende aftale om klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi (2022)* er det aftalt at indføre styrket og risikobaseret affaldstilsyn og samle administrations- og tilsynsopgaverne på affaldsområdet samt at styrke modtagekontrollen på forbrændingsanlæg.

ITD har følgende generelle bemærkninger til forslaget.

ITD bakker op om EU's og Danmarks ambition om affaldsforebyggelse og øget genanvendelse af affald. ITD har således forståelse for ønsket om at indføre en styrket modtagekontrol på forbrændingsanlæg, så forbrænding af affald egnet til materialenyttiggørelse eller usolgte forbrugerprodukter forebygges.

ITD støtter op om bemyndigelsen til at fastsætte regler om forbrændingsanlæggenes pligt til at afvise affaldslæs, der indeholder en vis mængde affald egnet til materialenyttiggørelse og affaldsbehandlingsanlæggenes (genanvendelse) pligt til at afvise affald, som er usolgte forbrugerprodukter.

Vi mener at der så vidt muligt bør fastsættes en vejledende grænse/tolerance for, hvor meget affald egnet til materialenyttiggørelse, der vil medføre, at et læs affald afvises af et forbrændingsanlæg.

ITD er dog bekymret for de øgede omkostninger, som den øgede kontrol kommer til at medføre for erhvervslivet. Vi er derfor fortalere for en risikobaseret kontrol, hvor ressourcerne til kontrol bruges på risikovirkomheder og dermed giver effektive resultater og mindre forbrænding og udledning af CO₂.

Et kontroltryk på 5 % af læssene på forbrændingsanlæggene pr. uge kan være et rimeligt udgangspunkt. Men på sigt kan det pga. regelefterlevelse vise sig at være for højt og bør derfor kunne nedjusteres.

Et komplet overblik over tilsynet med affaldsstrømmene i Danmark, omkostningerne til tilsyn, kontrol og overvågning (it-systemer og affaldsdatasystemer, som skal understøtte kontrollen med data til udtagning

til kontrol, meddelelser, afrapportering, statistik) og den forventede og faktiske gevinst ved/målsætning for disse tiltag kunne være ønskeligt. Når disse mål, vil det være oplagt at sænke kontroltrykket.

Kontrol og sanktionering

Anlæggenes kontrol foregår ved visuel kontrol af åbne affaldslæs, ved visuel kontrol af kameraovervågning i forbrændingssiloen eller ved at affaldet udsprede på et gulv eller jorden, hvor affaldet gennemses.

Anlægget kan enten fysisk afvise affaldslæsset, hvorefter det bortkøres fra affaldsbehandlingsanlægget, eller anlægget kan administrativt afvise affaldslæsset i tilfælde, hvor det ikke er praktisk muligt fysisk at afvise affaldslæsset.

Vurderer anlægget, at en indsamlingsvirksomhed eller affaldsproducent har overtrådt reglerne, kan anlægget indberette og "sanktionere" virksomheden med et gebyrbelagt affaldstilsyn fra henholdsvis kommune eller Miljøstyrelsen.

ITD mener, at det af vejledningen bør fremgå, hvordan indsamlingsvirksomhedens, transportørens eller affaldsproducentens retssikkerhed sikres i forbindelse med leveringen af forbrændingseget affald. Indsamlingsvirksomheder eller affaldsproducenter bør sikres dokumentation for anlæggets accept af affaldet, inden "bevismateriale" blandes med andre leverandørers affald eller brændes.

ITD er tilfreds med, at begge former for afvisning vil medføre en underretning til henholdsvis affaldsproducent eller indsamler, og at den forventes at skulle indeholde oplysninger om, at der ved kontrol er fundet affald egnet til materialenyttiggørelse eller usolgte forbrugerprodukter, og at affaldet derfor er afvist enten administrativt eller fysisk, samt at dette vil medføre tilsyn.

Det er afgørende, at den opfølgende kontrol ude i virksomheden sker hurtigst muligt efter kontrollen på forbrændingsanlægget.

Vejledning om modtagekontrol

Som repræsentant for danske indsamlingsvirksomheder og affaldstransportører hilser vi Miljøstyrelsens kommende vejledning om modtagekontrol og grænse for, hvor meget affald der er egnet til materialenyttiggørelse, velkommen. Vejledningen forventes anvendt af indsamlingsvirksomhed, som vil vejlede sine kunder om korrekt sortering af deres affald. Vi hilser også en kommende guideline med billeder, tilgængeliggjort på mst.dk, velkommen.

Vi er tilfredse med, at den kommer til at ligge på Retsinformation og dermed vil have en vis form for retsgyldighed.

Vejledning forventes at blive central i forhold til eventuelle tvister mellem anlæg og indsamler/transportør/producent ved afvisning af et læs affald.

Harmonisering og lige konkurrencevilkår

ITD forventer også, at vejledningen vil bidrage til harmoniseret klassificering, vurdering og håndtering af forbrændingseget affald på tværs af kommunegrænserne i Danmark.

Vi har en forventning om, at vejledningen også følges, når affaldet leveres af det kommunale forsyningsselskab. Blandt private vognmænd kan der være en vis frygt for, at den kommunale indsamling

tilbydes bedre vilkår på forbrændingsanlæggene (lempeligere kontrol eller lavere gebyrer for at komme af med affaldet). Dette ville i givet fald synes konkurrenceforvridende.

ITD forventer, at dette forebygges med tilsyn hos anlæggene. Tilsyn med anlæg kan også mindske risikoen for, at et afvist læs med for meget genanvendeligt affald kan blive afsat hos et nyt anlæg.

Vi mener, at det tydeligt skal fremgå af vejledningen, at kommunens anvisningspligt for det forbrændingsegnete affald ophæves pr. 1. januar 2025, og at kommunen ikke vil kunne anvise affaldet til sortering.

Hvis de kommunale omlastestationer, som anvendes ved kommunale indsamlingsordninger, fortsat må modtage privat erhvervsaffald til sortering, bør dette fremgå af vejledningen.

Vi har for nuværende ikke flere kommentarer til denne høring.

ITD står til rådighed for en uddybelse af ovenstående kommentarer til bekendtgørelserne.

Med venlig hilsen

ITD

Camilla Wiig
Chefkonsulent

Høringssvar vedr. Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Styrket affaldstilsyn mm)

Brancheforeningen Cirkulær takker for muligheden for at kommentere på ovennævnte lovforslag.

Vi er indledningsvist meget enige i de modeller for modtagekontrol, der er beskrevet i lovforslaget og dets bemærkninger. Og vi vil gerne kvittere for et rigtig godt og positivt samarbejde med Miljøstyrelsen og hele branchen herom. Det fortsætter vi gerne med i den videre implementering af modellen.

I dette høringssvar opsummeres vores kommentarer vedr. modtagekontrol, hvorefter vi har enkelte kommentarer til lovforslaget vedr. usolgte forbrugerprodukter og genbrugsområder på genbrugspladser.

Modtagekontrol generelt

Indledningsvist kan vi konstatere, at der indføres en generel hjemmel (§44 stk. 8) til Miljøministeren til at

- fastsætte regler om, at virksomheder, der driver affaldsbehandlingsanlæg, der modtager affald med henblik på forbrænding eller genanvendelse, skal foretage kontrol af affaldets indhold af affald egnet til materialenyttiggørelse og usolgte forbrugerprodukter.

Det er en bred formulering, som omfatter alle typer af f.eks. forbehandlings- og sorteringsanlæg. Der vil være behov for en klarere afgrænsning af, hvilke typer af affaldsbehandlingsanlæg der skal udføre modtagekontrol – og i hvilket omfang.

Modtagekontrol på forbrændingsanlæg

Vi er som nævnt meget enige i den samlede model for modtagekontrol som er beskrevet i lovforslaget og dets bemærkninger, og vi sætter stor pris på, at der i den forbindelse er et tæt samarbejde i branchen. Vi mener, at samarbejde mellem vores anlæg, tilsynsmyndighederne og de private aktører er en forudsætning for, at forbrændingsanlæggenes modtagekontrol kan bidrage til mere genanvendelse af erhvervsaffald.

Vi sætter også stor pris på, at den foreslåede modtagekontrol bygger videre på de krav til modtagekontrol, som i forvejen er stillet til anlæggene – og at grundmodellen er, at det skal indberettes (administrativ afvisning) hvis et læs indeholder affald, som potentielt kunne have været materialenyttiggjort, hvis det var sorteret tidligere i processen. Kun i få tilfælde vil det give mening at afvise et læs fysisk, fordi det blandede affald ikke længere er genanvendelig samt generel praktik vedr. tilbagelæsning af aflæsset affald.

Det betyder også, at det opfølgende tilsyn har afgørende betydning for effekten af modtagekontrollen. Det vil fremadrettet ofte være Miljøstyrelsen, som skal overtage affaldstilsynet med de professionelle affaldsvirksomheder, herunder indsamlerne.

Derudover har vi følgende mere konkrete bemærkninger:

- Kravet om modtagekontrol ser ud til også at omfatte husholdningsaffald. Vi formoder at indberetninger også her skal ske til Miljøstyrelsen, som derefter vurderer og kontakter den ansvarlige for affaldet – som for husholdningsaffald vil være kommunen. Kommunen vil så have samme opgave som en indsamler – at afsøge og afhjælpe kilden til fejlsorteringen.
- Der lægges op til stikprøvekontrol af 5% af alle læs. Særligt for restaffald fra kommunal ruteindsamling og for neddelt affald er der andre udfordringer til en stikprøvekontrol – bl.a. arbejdsmiljø. Som det nævnes, skal kravene til modtagekontrol svare til de eksisterende krav om egenkontrol i miljøgodkendelsen og for sådanne affaldstyper er der ofte andre regler for kontrol, der tager hensyn til disse udfordringer.
- Vi forstår, at krav om kontrol, afvisning og indberetning udmøntes i affaldsbekendtgørelsen? Derudover skal anlæggene foretage kontrol i forhold for affald, der giver miljøproblemer jf miljøgodkendelsen. Der er brug for afklaring af, hvordan der indberettes ved den type fejlsorteringer.
- I forhold til bygge- og anlægsaffald, så modtager anlæggene ofte anvisning fra kommunen, som jo ret beset også indeholder en klassifikation af affaldet som forbrændingseget affald. Der er brug for klarhed over, hvem der står for hvad. Vi forstår og ser det også som en praktisk løsning, at det fortsat er kommunerne der modtager og sagsbehandler anmeldelserne – og rådfører sig med Miljøstyrelsen om klassifikation, når det er nødvendigt. For anlæggene vil anmeldelse fra kommunen dermed fortsat være det gyldige grundlag for at modtage affaldet.
- Ift. til f.eks. sorteringsrest fra forbehandlings- og sorteringsanlæg, kan det være svært for anlæggene at vurdere, om dette affald potentielt kunne være genanvendt, hvis det blev sorteret tidligere i processen. Det vil være Miljøstyrelsen som affaldstilsynsmyndighed, der vurderer dette, og der bør findes en løsning for at formidle den vurdering videre til anlæggene, så affaldet ikke gentagne gange indberettes unødigt.
- Det er meget vigtigt, at der afsættes tilstrækkelige ressourcer til opfølgning og tilsyn på modtagne indberetninger – fra starten (1. jan 2025), da der erfaringsmæssigt mistes respekt for kontrollen, hvis den ikke følges op. Derfor bør det snarest sikres mulighed for at fastsætte gebyrer, budgettere og ansætte tilstrækkeligt til at løse opgaven. Skønsmæssigt kan modtagekontrollen medføre 10-30 indberetninger til Miljøstyrelsen pr dag, som bør følges op på ret hurtigt.
Er det i øvrigt rigtigt forstået, at omkostninger til tilsynsarbejdet ikke er medregnet i de økonomiske konsekvenser, fordi de skal gebyrfinansieres?

- Er de vurderede økonomiske konsekvenser for erhvervslivet alene for forbrændingsanlæggene?
For anlæggene vil det estimeret tidsforbrug til indberetning forudsætte, at vi finder en IT-løsning, som passer til de IT-systemer som allerede i dag anvendes til styring og indberetning ved modtagekontrol. Vi bidrager meget gerne til at finde de gode løsninger. Vi tror dog selv på, at især i den første periode vil det tage længere tid at både kontrollere og vurdere det pågældende læs og tilrette anlæggenes IT-systemer til Miljøstyrelsens nye system.

Derudover har vi enkelte kommentarer vedr. brug af begreber:

- I lovforslaget anvendes begrebet "underretning" af både affaldstilsynsmyndighed, affaldsproducent og affaldsindsamler. Samme begreber bør anvendes i bemærkningerne, hvor der enkelte steder i stedet står "indberetning" (side 22) eller "kontakte" (side 30). Ligeledes er affaldsindsamler ikke er nævnt ved underretning på side 30 og 31. Det er vigtigt at affaldsindsamleren også nævnes, som i lovforslaget. Det er sjældent at anlæggene ved, hvem producenten er.
- Og endelig bør "forbrændingssiloen" side 16 ændres til "affaldssiloen".

Uсолgte forbrugerprodukter

Vi forstår og anerkender, at der skal udføres modtagekontrol på samme måde for usolgte forbrugerprodukter på forbrændingsanlæg som for øvrigt affald til materialenyttiggørelse. Vi kan drøfte i det videre samarbejde med Miljøstyrelsen, hvordan denne kategori kan beskrives i den kommende vejledning og de planlagte guidelines for modtagekontrollen.

Dog ser vi vanskeligheder ved, at der (side 8) lægges op til regler om, at "affaldsbehandlingsanlæg, skal sikre, at affaldet er ledsaget af oplysninger om affaldets indhold af usolgte forbrugerprodukter".

Det er ikke muligt at se i blandede læs, om der er usolgte forbrugerprodukter. Det vil kun være i få tilfælde med store ensartede læs, at anlæggene ved mistanke kan efterspørge oplysninger om indholdet af usolgte forbrugerprodukter. I sådanne tilfælde er anlæggene vel forpligtet til at afvise affaldet, medmindre producenten/indsamleren kan dokumentere, at der ikke er tale om usolgte forbrugerprodukter? Vi foreslår en anden formulering, der i højere grad lever op til, hvad der er praktisk muligt, og vi bidrager gerne hertil.

Genbrugsområder på genbrugspladser

Vi støtter forslaget om at fjerne hjemlen til at fastsætte regler og opkræve gebyr for genbrugsområder på de kommunale genbrugspladser (§50f og §48, stk. 1, nr. 2.).

Vi takker for ministerens og aftaleparternes udtrykte tillid og støtte til at kommunerne kan fortsætte deres frivillige indsatser på genbrugsområdet (ministerbrev j.nr. 2023 – 11832), samtidig med at vi i

denne sammenhæng ønsker at understrege, den afgørende betydning af at hjemlen i §49b, stk. 3, 2 udmøntes.

Desuden foreslår vi, at sidstnævnte hjemmel udvides således, at den også omfatter forberedelse til genbrug i de kommunale indsamlingsordninger for storskrald.

Vi ved, at en stor andel af de effekter, borgerne stiller ud til storskrald, er genbrugsegnete, men for nuværende ikke bliver forberedt til genbrug, fordi kommunerne ikke må gøre det. Kommunernes genbrugsinitiativer på genbrugspladserne afspejler en stor dedikation og vilje til at bidrage til øget genbrug og mange af dem ønsker at udvide deres initiativer til storskraldsordningerne. Kommunerne kan sende opgaven med forberedelse af storskraldeffekter til genbrug i udbud, men i den praktiske og økonomiske virkelighed, giver det ikke mening at udbyde denne lille delopgave af den samlede indsamlingsopgave. Af den grund må kommunerne opgave ambitionen og vi opnår ikke de genbrugsmængder, der ellers er potentiale for. Vi foreslår derfor hjemlen udvidet.

Afslutning

Vi håber, at ovenstående bemærkninger giver mening og bidrager meget gerne til uddybning.

På vegne af Brancheforeningen Cirkulær
Hanne Johnsen, Nana Winkler og Lina Katan

Høringssvar

Miljøministeriet har d. 18. juni 2024 sendt, Lovforslag til ændring af lov om miljøbeskyttelse (Styrket affaldstilsyn og håndhævelse af forbud mod destruktion af usolgte forbrugerprodukter m.v.) i høring.

Generelle bemærkninger

Frederiksberg Kommune ser positivt på, at der fastsættes regler for styrket løbende modtagerkontrol hos affaldsbehandlingsanlæggene, så der kommer mere fokus på at få genanvendeligt affald og farligt affald væk fra forbrænding. Vi ser frem til, at lovforslaget bliver uddybet i de kommende bekendtgørelser. For at sikre en effektiv modtagekontrol, vil vi gøre opmærksom på følgende:

Modtagekontrol

Styrket affaldstilsyn hos modtageranlægget

Frederiksberg Kommune er glade for miljøministeriets forslag om ensartet modtagekontrol på affaldsbehandlingsanlæggene. Lovforslaget er et skridt i den rigtige retning mod at flytte affaldsmængder fra forbrænding til genanvendelse. Med det nye lovforslag ser Frederiksberg Kommune dog, at der vil være et behov for ensrettede retningslinjer hos affaldsbehandlingsanlæggene.

Frederiksberg Kommune vil derfor opfordre til, at de kommende bekendtgørelser fastsætter fælles retningslinjer for hvornår et affaldslæs skal afvises. Frederiksberg Kommune forslår, at det som minimum fremgår af de fælles retningslinjer for modtagerkontrol:

- Hvilke materialer der er genanvendelige?
- Hvilke grænser er der for indhold af genanvendeligt affald pr affaldslæs?
- Hvordan vurderes mængden af genanvendeligt affald i et affaldslæs?

Vi forudser en stor forskel på, hvordan affaldslæs bliver klassificeret ved modtagerkontrollen, hvis der ikke kommer nogle helt klare retningslinjer.

Ved en administrativ afvisning af et affaldslæs, vil det være effektivt at Miljøstyrelsen udsteder et fejlsorteringsgebyr. Dette skal give et incitament til at affald sorteres bedre inden det sendes til et modtageanlæg.

Dato: 22/08-2024

By, Kultur og Miljøområdet

Vej, Park og Miljø

Rådhuset

2000 Frederiksberg

www.frederiksberg.dk

Miljøstyrelsens kontrol af affaldsbehandlingsanlæggene

Frederiksberg Kommune appellerer til, at styrelsen udfører fysiske tilsyn med, hvordan affaldsbehandlingsanlæggene udfører deres modtagerkontrol og hvilken kvalitet kontrollen har. Styrelsens tilsyn skal sikre, at der er samme standarder mellem modtageanlæggene, og undgå at man favoriserer anlæg der er mere lempelige med kontrollen.

Afvisning af affald

I de tilfælde hvor der sker en fysisk afvisning af affald, ser Frederiksberg Kommune gerne, at styrelsen prioriterer at komme med udmeldinger om, hvordan affaldslæssene skal håndteres. Således at en transport, der er blevet afvist på et anlæg, ikke bliver afleveret på et andet anlæg, men kørt til sortering på et anlæg, der er i stand til at håndtere affaldet.

Direkte genbrug på genbrugsplader

Lovforslaget ophæver den tidligere indførte bemyndigelsesbestemmelse i § 50f om genbrugsområder på kommunale genbrugspladser. Samtidig ophæver lovforslaget muligheden for gebyrfinansiering af genbrugsområderne, jf. miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 1, nr. 2.

Frederiksberg Kommune anerkender det positive i, at der generelt ikke indføres unødige administrative byrder og øget bureaukrati for kommuner og borgere. Dog vil Frederiksberg Kommune gerne udtrykke bekymring over, at dette initiativ kan have utilsigtede konsekvenser. Frederiksberg Kommune så helst, at initiativet ikke bliver gennemført fuldt ud.

Lovforslaget medfører usikkerhed om den egentlige rækkevidde af tidligere gældende retstilstand – af miljøministeren benævnt ”status quo”¹ – og Frederiksberg Kommune opfordrer derfor til, at dette tydeliggøres i bemærkningerne.

Dernæst foreslår Frederiksberg Kommune, at muligheden for gebyrfinansiering af både etablering og drift af genbrugsområderne fortsat fremgår af miljøbeskyttelsesloven.

Frederiksberg Kommune ser etablering og drift af genbrugsområderne som en væsentlig del af indsatsen for at leve op til affaldshierarkiet, som det fremgår af både Affaldsdirektivet og Miljøbeskyttelsesloven.

Usikkerhed om ”status quo”

Ifølge lovforslaget skulle ophævelsen af bestemmelserne ikke få praktisk betydning. Vi ønsker at påpege, at flere kommuner, herunder Frederiksberg, allerede har indrettet sig efter de forventede bekendtgørelser, da der var forventet en kort implementeringsfrist. Områderne er således i høj grad allerede etableret, og dette er sket for gebyrmidler.

Det får derfor stor praktisk betydning, når der i lovforslagets pkt. 3.2 står, at:

”Øvrige genbrugsrelaterede aktiviteter kan således ikke gebyrfinansieres, jf. § 48.”

¹ Miljøministerens brev af 19. december 2023 til bl.a. KL

Tidligere gældende ret var bl.a. beskrevet i miljøministerens svar på [spørgsmål 4 til L 13 \(2010/11 1. samling\)](#), der beskriver kommunens mulighed for at etablere genbrugsområder:

”Efter de gældende regler kan kommunerne gebyrfinansiere udgifterne til bl.a. planlægning, etablering, drift og administration af de kommunale affaldsordninger og opgaver, som har en naturlig tilknytning hertil.

Det betyder, at kommunerne har adgang til at gebyrfinansiere en række borgerrettede initiativer, bl.a. på affaldsforebyggelsesområdet i det omfang, initiativerne knytter sig til affaldsordningerne. Det kan f.eks. være iværksættelse af en informationskampagne om affaldsforebyggelse eller etablering af et byttehjørne i kommunale boligselskaber eller på genbrugspladsen.”

Ovenstående er også lagt til grund i [Ankestyrelsens tilsynsudtalelse af 28. juni 2017](#) om kommuners aktiviteter på genbrugsområdet.

Frederiksberg Kommune antager, at det ikke har været hensigten at begrænse tidligere retstilstands mulighed for aktiviteter på affaldsforebyggelsesområdet. Vi finder det meget vigtigt, at lovforslaget ikke ”ophæver for meget”. Frederiksberg Kommune foreslår derfor, at lovforslagets bemærkninger afspejler dette.

Gebyrfinansiering

Uanset rækkevidden af ”status quo” foreslår Frederiksberg Kommune, at muligheden for gebyrfinansiering af genbrugsområderne fremgår direkte af miljøbeskyttelsesloven, og at det både omfatter etablering og efterfølgende drift.

Driften af et genbrugsområde er en tung opgave, som kræver bemanning i hele genbrugsstationens åbningstid, og det er en indsats, som det ikke er rimeligt at forvente af frivillige foreninger.

Det kan f.eks. ikke forventes, at den frivillige indsats omfatter de genstande, der ikke er salgbare, og som kun kan afsættes gratis. Disse genstande kan kommunen derimod sikre afsætning af, men kun ved bemanning til oprydning og ordentlig præsentation af genstandene. Erfaringen med sådanne ”genbrugsspottere” viser allerede, at det øger genbrugsprocenten væsentligt.

Alternativt øges risikoen for, at genstandene ikke bliver afsat, og at de i stedet ender i containerne.

Frederiksberg Kommune opfordrer derfor til, at bestemmelsen om gebyrfinansiering alligevel ikke ophæves, men at det tydeliggøres, at både etablering og drift af genbrugsområderne kan gebyrfinansieres.

Miljøministeriet

Deres ref.: j.nr. 2023-9870

Vor ref.: SBP

Dato: 22.8.2024

Danaffald/DTL-Danske Vognmænds svar på høring af styrket affaldstilsyn.

Danaffald/DTL er enig i det overordnede sigte med den politiske aftale om at styrke modtagekontrollen på affaldsforbrændingsanlæggene og mener, at gennemførelse af en styrket modtagekontrol er en naturlig konsekvens af klimaplanen for affaldssektorens målsætning om, at mindre affald skal forbrændes og mere skal genanvendes.

Der er givetvis et potentiale for at styrke genanvendelsen ved at foretage en styrket modtagekontrol, der specifikt retter sig mod at vurdere læssenes indhold af genanvendeligt affald. Det er vigtigt, at indsatsen rettes mod den samlede modtagelse af affald til forbrænding, og at modtagekontrollen således både omfatter erhvervs- og husholdningsaffald samt eventuelt importeret affald til forbrænding.

Danaffald/DTL vurderer, at et stikprøveniveau på 5%, som ministeriet lægger op til, er passende, og at det i den forbindelse bør præciseres, at det er alle former for affaldslæs, der skal omfattes af modtagekontrollen dvs. både erhvervs- og husholdningsaffald samt evt. importerede affaldslæs.

Der lægges op til at affaldslæs kan afvises på to måder – fysisk eller administrativt, og Danaffald/DTL er enig i, at der bør tages et praktisk hensyn til, om affaldslæs skal afvises fysisk eller administrativt.

Affaldsindsamleres situation

Indsamlere af erhvervsaffald betjener ofte et stort antal kunder, og de enkelte læs kan således være sammensat af indsamling hos flere forskellige virksomheder. Indsamlerne sørger for at stille det materiel til rådighed, som kunderne efterspørger, og affaldsindsamlerne rådgiver affaldsproducenterne om løsninger og om, hvordan der skal sorteres. Forholdet mellem affaldsindsamleren og affaldsproducenten er et traditionelt kundeforhold, og affaldsindsamlerne har ikke nogen myndighedsposition i forhold til affaldsproducenten, som selv vælger, hvilken indsamler, der indgås aftale med og frit kan skifte affaldsindsamler.

Danaffald/DTL ønsker at slå fast, at det er affaldsproducenten, der er den helt centrale aktør vedrørende korrekt sortering og indsatsen for at undgå, at genanvendeligt affald sendes til forbrænding. Affaldsindsamlerne har ingen direkte indflydelse på, om affaldsproducenten overholder reglerne, sorterer sit affald korrekt og kun sender restaffald til forbrænding. Når det er sagt, har affaldsindsamlerne en vigtig opgave i at rådgive affaldskunderne om reglerne og tilbyde de

indsamlingsordninger, som kunderne har behov for. Affaldsindsamlerne vil gerne understøtte sigtet med den styrkede modtagekontrol gennem kundekontakten til affaldsproducenterne.

Det er imidlertid afgørende for opfyldelsen af hovedformålet med modtagekontrollen, at affaldsproducenterne får tilskyndelse til at sortere korrekt, og i den forbindelse må det fortsat være en myndighedsopgave at føre et tilstrækkeligt affaldstilsyn hos affaldsproducenterne.

Fastsættelse af grænse for indhold af genanvendeligt affald

Det fremgår af bemærkningerne, at der vil blive fastsat en grænse for indhold af genanvendelige fraktioner til vurdering af, hvornår et læs indeholder så meget genanvendeligt affald, at det skal afvises. Danaffald/DTL mener, at det vil være hensigtsmæssigt, at der som støtte for den visuelle kontrol og som vejledning fastlægges en grænse. Danaffald/DTL mener, at grænsen i en startfase bør lægges på et forholdsvis lempeligt niveau, hvorpå den gradvis kan skærpes i takt med, at der opstår større bevidsthed om korrekt sortering hos affaldsproducenterne.

Det er vigtigt, at den visuelle kontrol af affaldslæs foretages på en ordentlig måde og understøttes af en tilstrækkelig central vejledning. I den forbindelse vil Danaffald/DTL gøre opmærksom på, at især kontrol via overvågningsbilleder af aflæsning i siloen kan være udfordrende, fordi fraktioner, der umiddelbart kan synes genanvendelige, kan være forurenede og dermed ikke reelt genanvendelige, hvilket kan være vanskeligt at bedømme ud fra overvågningsbilleder.

Underretning ved afvisning af affaldslæs

Ved afvisning af affaldslæs ved modtagekontrol skal der være en klar procedure for underretning af den pågældende affaldsindsamler eller – transportør. Det er vigtigt, at der hurtigt gives besked om afvisning med en klar begrundelse, som gerne skal være ledsaget af en dokumentation for grundlaget for afvisningen. Underretningen bør være formaliseret i form af en meddelelse eksempelvis pr. mail, og det vil ikke være tilstrækkeligt, hvis chaufføren blot modtager en mundtlig tilkendegivelse om afvisningen. Hvis affaldsindsamleren skal have mulighed for efterfølgende af spore kilden til affald, der ikke er sorteret korrekt, skal oplysningerne komme hurtigt frem og være præcise og veldokumenterede.

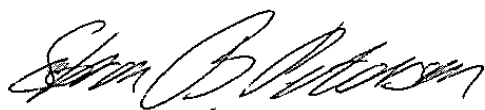
Fysisk affaldstilsyn som opfølgning på afvisning

Det fremgår af bemærkningerne, at det kan give anledning til et fysisk affaldstilsyn hos den pågældende affaldsproducent eller -indsamler, hvis det vurderes, at et affaldslæs indeholder affald egnet til materialenytiggørelse. Danaffald/DTL mener, at opfølgende affaldstilsyn udelukkende skal anvendes, hvor det giver mening i forhold til at forebygge fejlsortering og undgå at genanvendeligt affald sendes til forbrænding.

Det vil ud fra den betragtning i mange tilfælde næppe være hensigtsmæssigt at foretage et opfølgende affaldstilsyn hos en affaldsindsamler, fordi det ikke er indsamleren, men derimod affaldsproducenten, der er årsag til, at et læs er blevet afvist.

Danaffald/DTL vil i stedet foreslå, at der frem for fysiske affaldstilsyn hos affaldsindsamleren lægges op til, at affaldsindsamleren gennem sin kundekontrakt søger en dialogbaseret opfølgning over for affaldsproducenter, der ikke måtte sortere korrekt. Den opfølgende kundekontakt har ikke officiel karakter og kan ikke stå alene. Derfor må det fortsat være en vigtig myndighedsopgave at foretage affaldstilsyn hos affaldsproducerende virksomheder og kontrollere, at de har en affaldsordning, der passer til deres affaldsproduktion, og at de sorterer korrekt.

Med venlig hilsen

Søren Büchmann Petersen

Chefkonsulent

Miljøministeriet

mim@mim.dk

Att: Cecilie Baunsgaard Reimann (cbrei@mim.dk) og Signe Godt (signe@mim.dk)

Mrk. Høringsvar vedr. styrket affaldstilsyn j.nr. 2023-9870 (ARI)

København 22. august 2024

Høring af lovforslag vedrørende affaldstilsyn

Affalds- og ressourceindustrien (ARI) skal takke for muligheden for at give bemærkninger til lovforslaget om det styrkede affaldstilsyn.

Overordnet er ARI glad for at aftalen om en styrkelse af affaldstilsynet gennemføres. Styrkelsen af tilsynet er også oprindeligt foreslået af bl.a. KL og ARI.

Formålet med styrkelsen af affaldstilsynet er at sikre, at alt affald sorteres, køres til den rette forbehandling og genanvendes så vidt muligt i stedet for at blive brændt af eller deponeret. Selv om der også skal gøres opmærksom på at der stadig er meget affald, som fortsat skal brændes af forskellige grunde.

Styrkelsen af affaldstilsynet indebærer efter ARI's forståelse, at klassificering, biproduktafgørelser og end of waste afgørelser flyttes fra kommunerne til Miljøstyrelsen, at Miljøstyrelsen styrer hele affaldstilsynet og udfører en administrativ kontrol af et relevant udsnit af virksomheder udvalgt efter en risikomodel bl.a. omfattende dialog med de udvalgte virksomheder og såfremt denne dialog ikke går tilstrækkeligt godt, så anmoder kommunerne om at føre tilsyn med de konkrete virksomheder og melde tilbage til Miljøstyrelsen.

Dette suppleres af, at tilsynet med alle affaldstransportører, affaldsindsamlere og affaldsbehandlere, samt eksportører og importører af affald også fysisk udføres af Miljøstyrelsen.

Yderligere indføres en modtagekontrol på forbrændingsanlæg med henblik på at sikre, at det affald der modtages også er affald, der må og skal brændes og ikke affald, som burde have været genanvendt.

Endelig overgår hele affaldstilsynet til gebyrfinansiering.

Lovforslaget behandler alene hjemlen til indførelse af modtagekontrollen, mens det forudsættes, at de eksisterende meget generelle hjemler vedrørende tilsyn og gebyrer kan indeholde ovenstående ændringer af affaldstilsynet.

ARI finder det problematisk, at lovforslaget ikke indeholder en dækkende beskrivelse af den samlede styrkelse af affaldstilsynet. Med den valgte fortolkning undrages Folketinget en mulighed for at forholde sig til, at affaldstilsynet skifter form. Vi går fra et tilsyn der er lagt ud til kommunernes ansvar og som typisk alene omfatter opfølgning på eventuelle klager – i realiteten har der ikke været praksis for egentlig tilsyn affaldshåndteringen til en situation, hvor tilsynet centraliseres, og hvor der udføres opsøgende administrative tilsyn på op til 125.000 om året og fysiske tilsyn på op til 25.000 om året finansieret af virksomhederne til en pris af flere hundrede millioner kr. både i direkte omkostninger og administrative byrder. Det ville være godt, hvis det fremgik af materialet, der er sendt i høring.

Folketinget unddrages også en diskussion af, om fokus alene skal være på erhvervsaffald afhentet af private indsamlere og ikke på alt affald både ved tilsynet med virksomhederne og ved modtagekontrollen på forbrændingsanlæggene.

Folketinget unddrages også en diskussion af, at kontrollen af op mod 100.000 virksomheder reelt er udelukket, da kommunerne ikke, som private indsamlere, er forpligtet til at registrere, hvor meget affald de afhenter fra den enkelte kunde, ikke engang når kunden er en erhvervsvirksomhed, som kommunen konkurrerer med private virksomheder om, og som skal have en markedspris af kommunen for dens ydelse.

Det samme gælder, når kommunen afhenter affald fra kommunale arbejdspladser, selv når det gælder store skoler, plejehjem, institutioner og rådhus. Der er dermed 500.000 kommunale arbejdspladser og omkring 100.000 private virksomheder, som der ingen affaldsdata findes om. Der er dermed heller ingen data til at basere kontrollen af disse arbejdspladser og virksomheder på.

Den fysiske kontrol med de almindelige affaldsproducerende virksomheder vil alt overvejende blive udført af kommunerne. Oprindeligt var der lagt op til, at alle kommunale affaldstilsyn skulle ske på baggrund af en bestilling fra Miljøstyrelsen, men nu lægges der op til, at en delmængde af affaldstilsynene vil ske overfor virksomheder udvalgt af kommunen indenfor nogle bredt definerede puljer. Dermed vil udvælgelsen ikke ske efter en ensartet national risikomodel og udvælgelsen vil blive problematisk, da kommunen efter de gældende regler alene har mulighed for at tilbyde virksomheder afhentning af deres affald for en markedspris i konkurrence med de private indsamlingsvirksomheder. Hvis økonomien halter i den kommunale erhvervsaffaldsordning og potentielt truer kommunens økonomi, da et eventuelt underskud ved erhvervsaffald ultimativt vil skulle finansieres af borgernes skattepenge, vil kommunen nok ikke udvælge sine egne kunder eller kommunens egne virksomheder til affaldstilsyn.

ARI opfordrer til, at alt erhvervsaffald, herunder fra kommunale virksomheder, og al udførelse af affaldsindsamling uanset om den udføres af private eller kommuner skal følge de samme regler om registrering. Samtidig anbefaler ARI, at dobbeltroller bør ophøre. Så kommunerne ikke længere både kan fungere som konkurrenceudsat kommunal aktør og myndighed overfor både egne virksomheder (kommunale institutioner) og kunder samt konkurrenternes kunder.

Lovforslaget angiver fint, at erhvervsaffaldet omfatter 74 % af alt affald, men det oplyses ikke, at det er kommunerne, som indsamler de sidste 26 %, og kører næsten halvdelen af dette affald til forbrænding, hvilket igen betyder, at næsten halvdelen af alt affald, som køres til forbrænding, kommer fra kommunerne. Skal halvdelen af al affald til forbrænding virkelig undtages kontrol?

Kontrollen af byggepladser henstår også i det uvisse, da Miljøministeriet trods indvendinger fra affaldsbranchen gennem flere ændringer af affaldsbekendtgørelsen har fastholdt, at anmeldelser af byggeaffald skal sendes til de enkelte kommuner og ikke ministeriet på trods af, at byggeaffald omfatter 43 % af al landets affald og ofte håndteres på tværs af kommunegrænser. Med de anmeldelser i hånden og indberetninger fra modtagekontrollen ville Miljøstyrelsen være i stand til at målrette tilsynet både indholdsmæssigt og tidsmæssigt mod de byggefirmaer, som ikke helt lader til at få sorteret deres affald hensigtsmæssigt, men uden bliver det et skud i blinde.

Disse ændringer er væsentlige og fortjener en diskussion og en normerende omtale i bemærkningerne til loven, uanset at der teknisk måske er hjemmel til at opkræve et gebyr og fører tilsyn i forvejen.

Konkrete bemærkninger

I nr. 1, stk. 9 bør afvisning på forbrændingsanlæg også eksplicit omfatte usolgte forbrugerprodukter. Kontrollen stiller forskellige krav, og der kan ikke forudsættes et fuldstændigt overlap mellem affald egnet til materialenytiggørelse og usolgte forbrugerprodukter.

Vedrørende pkt. 2.2: Der er behov for klare rammer om kontrollen og afvisningen af usolgte forbrugerprodukter. Det vil være helt umuligt for et affaldsbehandlingsanlæg at vurdere om læsset

omfatter usolgte forbrugerprodukter så længe disse optræder i små mængder. Såfremt større dele af læsset omfatter umiddelbart ubrugte produkter, vil dette kunne konstateres, men det vil også i disse tilfælde være udelukket for affaldsbehandlingsanlægget at vurdere, om produkterne er omfattet af en eller flere af de syv angivne undtagelser.

Der efterspørges i øvrigt, hvad der egentlig skal ske med de usolgte forbrugerprodukter, når de hverken må genanvendes, brændes eller deponeres, da de jo åbenbart ikke kan sælges. Skal de opbevares til evig tid? Kan de i øvrigt sælges til en virksomhed omfattet af undtagelserne for derefter enten uden eller med en sporadisk forbehandling legalt at blive genanvendt eller brændt?

Vedrørende pkt. 2.3.: Ophævelsen af hjemlen til genbrugsområder er yderst beklagelig. Reguleringen af genbrugsområderne kom til verden for at løse en række problemer både med legaliteten af de aktiviteter, der finder sted på en række genbrugspladser, og med at få skabt et effektivt samarbejde mellem kommunerne og de private virksomheder for at få skabt skala direkte genbrug via de ca. 400 kommunale genbrugspladser. Det er yderst beklageligt, at Danmark mister de muligheder, som ordningen kunne have skabt og også, at de eksisterende legale problemer dermed igen henvises til at optage plads ved tilsyns- og klagemyndighederne, samt domstolene.

Særligt i forhold til elektronik, hvor der er producentansvar, er det yderst problematisk, at vi igen står tilbage uden klare retningslinjer for hvem, der må gøre hvad, når det kommer til genbrug af elektronik. Producenterne får via producentansvaret entydigt ansvaret for at sikre genbrug og genanvendelse af elektronik. Men hvis kommunerne tager alt, hvad der har genbrugsværdi ud af den affaldsstrøm, der videregives til producenterne fra genbrugspladserne, så får producenternes kollektivordninger svært ved at skabe skala i genbrug af elektronik. Hvilket ellers er et klart mål fra kollektivordningerne. Elretur har fx sammen med Stena og HJ Hansen investeret i nye sorteringsanlæg, der skal øge genbrug af elektronik med op til en faktor 3 i forhold til den allerede skete stigning i genbruget. Investeringen og business casen smuldre dog, hvis kommunerne fortsat kan dirigere de genbrugsegneede elektronikprodukter ind i de kommunale genbrugsbutikker i stedet.

I forhold til processen bør det anføres, at indvendinger mod ordningen tilsyneladende alene kom fra kommunerne, og at ministeriet ikke i sin søgen af muligheder for at afhjælpe de anførte indvendinger har rakt ud til nogen erhvervsorganisationer. Hvilken branche ministeriet har inddraget, jf. side 20, er uvist.

Vedrørende beskrivelse på side 10: Det fremgår af affaldsbekendtgørelsen § 51, at "Kommunalbestyrelsen skal sikre, at affald, som ikke er egnet til forbrænding, ikke forbrændes."

Forbrændingseget affald defineres i bekendtgørelsens § 3, nr. 19:

"Forbrændingseget affald: Affald, som ikke er egnet til materialenyttiggørelse, og som kan destrueres ved forbrænding, uden at forbrænding heraf giver anledning til udledning af forurenende stoffer i uacceptabelt omfang. Forbrændingseget affald omfatter ikke:

- a) Affald, som det efter lovgivningen er forbudt at forbrænde.
- b) Affald, der efter lovgivningen, herunder et regulativ vedtaget af kommunalbestyrelsen, skal indsamles eller anvises til materialenyttiggørelse eller anden behandling, herunder deponering eller som konkret anvises til materialenyttiggørelse eller anden behandling, herunder deponering."

Man kunne således godt hævde, at reglerne allerede lagde op til, at kommunalbestyrelsen, som ejer af langt hovedparten af landets affaldsforbrændingsanlæg, allerede havde en forpligtelse til at sikre en modtagekontrol i hvert fald på de kommunale anlæg. Det medgives dog som beskrevet, at en sådan kontrol ikke finder sted, hvorfor det måske er en udmærket ting at få en meget eksplicit legal forpligtelse til at udføre en sådan kontrol.

Vedrørende pkt. 3.1.2.1.: Det er helt afgørende, at kontrollen bliver udført ensartet på tværs af alle affaldsforbrændingsanlæg. Det er således helt centralt, at Miljøstyrelsen tilvejebringer et klart grundlag for kontrollen i form af bekendtgørelser, vejledninger og fotodokumentation som anlæggene skal udføre kontrollen på baggrund af. Det er helt afgørende at kontrollen bliver så ens som muligt og så uafhængig af den konkrete medarbejder som muligt.

Der bør ligeledes tilvejebringes en national guideline i udførelse af kontrollen, hvilke oplysninger der skal efterspørges og hvilke oplysninger, der skal indberettes til Miljøstyrelsen. Som udgangspunkt skal der ikke efterspørges oplysninger, som ikke skal indberettes videre til Miljøstyrelsen.

Det er udmærket, at der er en mulighed for udførelse af kontrol ved begrundet mistanke. Der bør dog ske en registrering og indberetning af alle kontroller foretaget efter begrundet mistanke, således at Miljøstyrelsen får en mulighed for at rette op på eventuelle skævheder i vurderingen mellem anlæggene.

Vedrørende erhvervsøkonomiske omkostninger side 23: Vurderingerne ses alene at tage højde for omkostningerne på forbrændingsanlæggene og ikke omfatte de erhvervsøkonomiske og administrative omkostninger hos virksomhederne. Der har godt nok også hidtil været kontrol af ca. 5 % af læssene, men indholdet af kontrollen er betydeligt mere omfattende og hele opfølgningen hos virksomhederne i forhold til efterfølgende at skulle dokumentere overfor Miljøstyrelsen hvad læsset bestod af, hvor det kom fra og hvorfor det var forbrændingseget og ikke egnet til materialeudnyttelse er fraværende fra opgørelsen. En eventuel gebyrbetaling er heller ikke opgjort.

Vedrørende afsnit 3 side 28: Det kan ikke lægges til grund, at der er overlap mellem usolgte forbrugerprodukter og affald egnet til materialenyttiggørelse. Ydermere er opfølgningen på for meget affald til materialenyttiggørelse og opfølgningen vedrørende usolgte forbrugerprodukter væsensforskellig, så der er et klart behov for, at forbrændingsanlæggene eksplicit skal kontrollere for begge dele og indberette begge dele eksplicit.

Såfremt der er spørgsmål til ovenstående, står ARI til rådighed.

Med venlig hilsen

Niels Bukholt

Miljøministeriet, Departementet
Frederiksholms Kanal
1220 København K
Att.: mim@mim.dk

Biogas Danmark
Axeltorv 3
1609 København V

20. august 2024

Høring af udkast til lovforslag om styrket affaldstilsyn m.v.

Miljøministeriet har udsendt udkast til lovforslag om ændring af lov om miljøbeskyttelse (styrket affaldstilsyn og håndhævelse af forbud mod destruktion af usolgte forbrugerprodukter m.v.) i høring, **J. nr. 2023-9870**.

Generelle bemærkninger

Biogas Danmark hilser de politiske aftaler om et styrket affaldstilsyn velkommen. Biogasbranchen håndterer store mængder restprodukter fra husholdninger, industri og landbrug og sikrer herigennem recirkulering og genanvendelse af store mængder næringsstoffer samt tilbageførsel af kulstof til jorden til gavn for klimaet, vandmiljøet, jordens frugtbarhed m.v.

Kommunernes uensartede klassificering og dermed forskellige krav og regler på tværs af kommunegrænser har gennem mange år været en stor udfordring. Derfor hilser Biogas Danmark det særdeles velkomment, at denne vigtige opgave samles i Miljøstyrelsen.

Biogas Danmark støtter også, at affaldstilsynet skal være risikobaseret. Det er her særdeles vigtigt at være opmærksom på, at store volumener ikke i sig selv er et risikoelement, hvis der er tale om affald med meget lav risiko for indhold af miljøskadelige stoffer.

Specifikke bemærkninger

Det fremgår af afsnit 3.1.1.2 (Affaldsbekendtgørelsen), at *“Ved genanvendelse forstås enhver nyttiggørelsesoperation, hvor affaldsmaterialer omforarbejdes til produkter, materialer og stoffer, hvad enten de bruges til det oprindelige formål eller til andre formål. Heri indgår omforarbejdning af organisk materiale, men ikke energiuudnyttelse og omforarbejdning til materialer, der skal anvendes til brændsel eller til opfyldningsoperationer.”*

Biogas Danmark er enig i, at anvendelse af materialer til brændsel eller opfyldning ikke er en genanvendelse. Ved håndtering af organiske restprodukter i biogasanlæg genereres vedvarende energi **samtidig med** det sikres, at næringsstofferne recirkuleres og genanvendes og kulstof recirkuleres til gavn for jordens dyrkningskvalitet, klimaet m.v.

Biogas Danmark finder derfor det i ovennævnte afsnit bør præciseres, at der godt kan ske en energiuudnyttelse **samtidig med**, der sikres en genanvendelse.

Med venlig hilsen

Bruno Sander Nielsen
2724 5967
bsn@biogas.dk

C.c.: cbrei@mim.dk og signe@mim.dk

Miljøministeriet
Slotsholmsgade 12
1216 København K
Journalnummer – 2023-9870

Genvindingsindustriens høringssvar til Lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Styrket affaldstilsyn og håndhævelse af forbud mod destruktion af usolgte forbrugerprodukter m.v.)

Genvindingsindustrien takker for fremsendelse af udkastet til høringen. Af nedenstående fremgår Genvindingsindustriens bemærkninger til lovforslaget, flere af punkterne nævnt er tilsvarende høringssvaret fra Dansk Erhverv.

Modtagekontrol på forbrændingsanlæg

Genvindingsindustrien støtter op om øget modtagekontrol på affaldsforbrændingsanlæggene, som skal medvirke til at affald, der kan genanvendes ikke forbrændes. Det er et skidt på vejen mod en mere cirkulær økonomi. I forhold til hvad der er praktisk muligt, er Genvindingsindustrien glade for, at der i de fleste tilfælde vil være tale om administrative afvisninger, hvor affaldet bliver brændt, da det ikke er muligt at tage det retur.

Den forslået regulering sikrer på mange områder en indsats, der er til gavn for miljøet, men på flere områder mener Genvindingsindustrien, at der er behov for tilpasning, hvilket fremhæves i punkterne herunder. Den forslået regulering vil i høj grad været bundet op på den vejledning, der allerede er annonceret, er på vej, derfor er der også enkelte bemærkninger til indhold i vejledningen.

Restfraktion fra sortering til genanvendelse skal ikke tages i modtagekontrollen

I henhold til den forslået regulering skal forbrændingsanlæg afvise læs, der indeholder mere affald egnet til materialenyttiggørelse end en nærmere fastsat grænse. Afvisningen skal ske på baggrund af en visuel vurdering efterfulgt af en egentlig klassificering af Miljøstyrelsen.

I mange tilfælde kan overstående proces give et retvisende billede af sammensætningen af et læs, men ikke i alle. I Genvindingsindustrien ser vi en særlig udfordring, når affaldet kommer fra affaldsbehandlingsanlæg. Her sorteres affaldet til henholdsvis genanvendelse og en rest fraktion til forbrænding. Ved en visuel vurdering og efterfølgende klassificering ud fra billeder, kan den andel der går til forbrænding nemt blive anset som egnet til genanvendelse. Det kan f.eks. være et læs kun med beskidt pap eller sorteret plastik, som ikke kan genanvendes.

I Genvindingsindustrien ser vi det som særligt problematisk, hvis restfraktionen efter sortering skal undergå samme modtagekontrol, som forbrændingsegnet affald der kommer direkte fra affaldskilden. Når det har undergået sortering på et anlæg, har man lige præcist taget stilling til, hvad der kan genanvendes, og hvad der ikke kan. For plastik har Miljøstyrelsen tidligere vurderet at op mod 54 procent af det indsamlet husholdningsplast ikke kan genanvendes. Derfor kan der forventes store mængder plast til forbrændingsanlæggene fra sortering af plastaffald, men problemstillingen vil også være relevant for andre affaldstyper.

Hvis vi skal sikre forsat sortering af affald i Danmark, og hvis vi ikke ønsker at eksportere affald til forbrænding, så er der behov for at finde en løsning som sikrer, at affaldsbehandlere ikke skal være bekymret for at sende restfraktion efter sortering til forbrænding i Danmark.

Der er behov for, at der i lovbemærkningerne indskrives, at der i den videre udmøntning skal tages højde for, at affald der har undergået en sortering ved godkendte affaldsbehandlere skal sikres rimelig adgang til affaldsforbrændingsanlæg uden risiko for at blive taget i modtagekontrollen. Vi bidrager fra Genvindingsindustrien gerne med konkrete løsninger i forhold til den videre udmøntning.

Vejledning for tilsyn ved affaldsbehandlingsanlæg

En afvisning ved forbrændingsanlæggene kan medføre fysisk tilsyn ved virksomheden hvorfra affaldet stammer. I mange tilfælde vil tilsynet finde sted ved en virksomhed, der ved kilde har sorteret affaldet som forbrændingseget. Men stammer affaldet fra affaldsbehandlingsanlæg, for eksempel sortering, så er det en anden type tilsyn, der skal udføres.

Genvindingsindustrien opfordrer til, at der udarbejdes en vejledning for disse tilsyn, så behandlingsanlæggene ved hvad der føres tilsyn med, og så tilsynsmyndigheden har retningslinjer for gennemførelse af tilsynet. Af vejledningen skal det bl.a. fremgå, hvad en rimelig frasorteringsgrad/tabsrate er for de enkelte affaldstyper. Selvom nogle ved kilden har antaget, at affaldet kunne genanvendes, er det ikke altid tilfældet. I forhold til fastsættelse af frasorteringsgraden/tabsraten kan man skelne til de tabsrater, der tidligere har været anvendt til at udregne reel genanvendelse i Miljøstyrelsens affaldsstatistik.

Modtagekontrol for indsamlingsvirksomheder skal tilpasses

Den forslået regulering ligger op til, at affaldsforbrændingsanlæg skal afvise affaldslæs, hvilket efter endelig klassificering ved Miljøstyrelsen, kan føre til tilsyn. Når det er en indsamlingsvirksomhed der afleverer affaldet til forbrændingsanlægget, skal tilsynet ske ved indsamlingsvirksomheden. Selvom indsamlingsvirksomheden overtager ansvaret for affaldet, så er der flere grunde til, at det ikke er hensigtsmæssigt at tilsynet gennemføres ved dem.

Indsamlingsvirksomhederne indsamler affald og har som oftest ikke yderligere sortering af forbrændingseget affald, før det køres til forbrænding. Derfor vil det være begrænset, hvad der kan føres tilsyn med i forhold til affaldstilsynet. Der kan føres tilsyn med, om indsamlingsvirksomheden sorterer det affald, der fremkommer på deres egen adresse korrekt, men det vil kun være en meget lille andel, af det affald de køre til forbrænding. Tilsynet vil derfor have begrænset effekt.

Derudover har indsamlingsvirksomheden ingen myndighed overfor de affaldsproducerende virksomheder. Det er Miljøstyrelsen og kommunerne, der er ansvarlige i forhold til affaldstilsyn ved de affaldsproducerende virksomheder. Indsamlingsvirksomheden kan afvise at medtage affaldet og vejlede deres kunder, men de kan ikke føre tilsyn og pålægge de affaldsproducerende virksomheder at ændre praksis.

Samlet medvirker det til, at modtagekontrol for indsamlingsvirksomheder skal tilpasses for at sikre optimal effekt. Genvindingsindustrien forslår, at der skal gennemføres modtagekontrol med affaldslæs fra indsamlingsvirksomheder, men i stedet for at føre tilsyn ved indsamlerne, skal indsamlerne bidrage med viden om, hvilke virksomheder affaldet kommer fra, hvorefter der kan

føres tilsyn ved de pågældende virksomheder. Da indsamlerne ofte indsamler fra flere affaldsproducerende virksomheder i samme læs, kan de ikke sige præcist, fra hvilken virksomhed affaldet stammer fra, men de skal hjælpe med at identificere det bedst muligt.

Høj grænseværdi for at et affaldslæs indeholder for meget affald egnet til materialenyttiggørelse

Det fremgår af lovforslaget ”at der påtænkes fastsat en grænse for, hvornår et affaldslæs indeholder så meget affald egnet til materialenyttiggørelse, at det er omfattet af reglerne”. Genvindingsindustrien opfordrer til, at der i første omgang fastsættes en høj grænseværdi.

En høj grænseværdi skal i denne forbindelse fastsættes ud fra to parametre. Den første parameter er, at grænseværdien skal fastsættes så højt, at der kun indberettes så mange kontroller til Miljøstyrelsen, som det er muligt at gennemføre tilsyn med. Indberettes der mange flere afviste læs, end det kan gennemføres tilsyn med, bliver det et ineffektivt system, der ikke giver den ønskede effekt. En høj grænseværdi vil ligeledes sikre at det er de læs, der er dårligst sorteret der bliver ramt.

Den anden parameter er, at en høj grænseværdi skal sikre, at færre læs bliver afvist, hvor der efterfølgende er tvivlsspørgsmål i forhold til, om der er en betydelig mængde affald egnet til materialenyttiggørelse.

Forbud mod destruktion af usolgte produkter

Genvindingsindustrien støtter op om tiltag, der reducerer mængder af affald, der går til destruktion. Med kravet følger også et øget dokumentationskrav. Data får fremadrettet større betydning, hvilket Genvindingsindustrien også støtter op om, det er dog vigtigt at kravene til dokumentation er mulige at efterleve. Genanvendelsesvirksomhederne har ikke mulighed for at give data for den enkelte virksomheds tekstilmængder. For at udnytte effekten ved stordrift kan mængderne for de forskellige virksomheder ikke rentabelt holdes adskilt. Det vil dermed være data for gennemsnitsbetragtninger, der kan angives.

Ophævelse af bemyndigelse til regulering af genbrugsområder på kommunale genbrugspladser

Med begrundelsen at bemyndigelserne ikke forventes anvendt, giver det mening at ophæve dem. Genvindingsindustrien ønsker, at gøre opmærksom på nogle af de u hensigtsmæssigheder det medfører, at den politiske intention ikke gennemføres. Både i Miljøministeriet og Klima, energi og forsyningsministeriet opfordrer vi til, at det genovervejes, hvad der er muligt i forhold til den politiske intention.

Behov for en særlig indsats for kommunale genbrugsbutikker

Genvindingsindustrien så reguleringen som en mulighed for at sikre, at kommunerne ikke påtager sig opgaver, som helt naturligt ligger ved private aktører. Det gør sig særligt gældende for drift af kommunale genbrugsbutikker. Reguleringen ville fastsætte regler for, hvordan kommunerne skulle afsætte genbrugsgenstande, det er der nu forsat ingen regulering for. Det betyder, at der ingen hindring er for, at kommunerne kan afsætte indsamlet genbrugsgenstande i kommunale genbrugsbutikker.

Med beslutningen om at droppe gennemførelsen af reguleringen opfordre Genvindingsindustrien på det kraftigste til at se nærmere på reguleringen af kommunale genbrugsbutikker. Der er frivillige, private og velgørende som udfører samme type opgave, men det er på ulige

konkurrencevilkår, da de ikke kan være sikre på adgang til genstande fra de kommunale genbrugspladser.

I forbindelse med behandling af ændringer til miljøbeskyttelsesloven L 153 *Nye rammer for kommunal behandling af affald egnet til materialenyttiggørelse, indsamling af erhvervsaffald, genbrug på genbrugspladser og skærpet økonomisk tilsyn* blev det besluttet, at der skulle gennemføres en analyse af, om kommunerne i overensstemmelse med statsstøttere reglerne kan finansiere underskud fra salg af genbrugsgenstande i kommunale genbrugsbutikker. Denne analyse bør som minimum gennemføres hurtigst muligt.

Med venlig hilsen
Marianne Ladekarl Thygesen

Sekretariatschef, Genvindingsindustrien